

SVĚTLO

TÝDENÍK MATICE CYRILOMETODĚJSKÉ

37. ČÍSLO / XIX. ROČNÍK

10 Kč • 0,40 €

18. ZÁŘÍ 2011

Z obsahu:

„Cesta krásy“

Katecheze Benedikta XVI.
při generální audienci
31. srpna 2011
- strana 2 -

**Apoštolka úcty
k Ježíšovým Ranám (5)**
Giandomenico Mucci SJ
- strana 4 -

Jasně prohlášení
- strana 5 -

**Ježíšova poselství
P. Ottaviovi
Michelinimu (8)**
- strana 6 -

Síly v pozadí?
Alfons Sarrach
- strana 7 -

**Více je třeba poslouchat
Boha než lidi**
Kuchařská hvězda
se stala knězem
- strana 8 -

**Jasná pravidla, misijní
duch, prvotřídní vzdělání**
Franz Salzmacher
- strana 10 -

**Znamení a milosti
naší doby**
P. Bernhard Springer
- strana 11 -

Tiziano Vecellio (1488/1490–1576): Mater Dolorosa

Editorial

V prvním čtení z 55. kapitoly Izaiášovy knihy nám Hospodin představuje svou neobyčejně dobrotivou a milosrdnou tvář. Jak jsme vám již dříve radili, vracejte se doma po nedělní bohoslužbě k Božímu slovu tím, že si přečtete i něco z toho, co vybraný úryvek předchází a co po něm následuje. Izaiášův text nás uchvacuje již svou věkovitostí, která mu nic neubírá na jeho aktuálnosti. A není divu. Vždyť pro Toho, kdo k nám z těchto stránek promlouvá, je tisíc let jako jeden den. Nestojí Hospodinovo pozvání za hluboké zamyšlení? To, co lidé často tak marně hledají i za velkých obětí, to nám náš dobrotivý Otec nabízí zdarma: „Vzhůru, kdo žízníte, pojd'te, kupujte i bez peněz a bez placení víno a mléko. Proč utrácíte peníze za to, co vás nenasytí? Poslechněte mě a jezte to, co je dobré. Nakloňte ucho, pojd'te ke mně, a budete živi!“ „Zanechte svévole a ničemností, vraťte se k Pánu, smiluje se nad vámi.“ Když ho poslechneme, ujišťuje nás: „S radostí vyjdete a budete vedeni k pokoji. Hory před vámi budou zvučně plesat a všechny stromy v poli budou tleskat. Místo trní vyrostou cypřiš, místo plevele vzejde myrta. To bude k oslavě Hospodinova jména.“

Může někdo uvést jeden důvod, proč bychom tak velkodušné Hospodinově nabídce neměli plně důvěřovat? Může někdo uvést příklad, že to s námi nemyslí dobře? Možná mu někdy nerozumíme. Ale jak bychom mu mohli ve všem rozumět, když jeho úmysly nejsou naše úmysly, když naše cesty nejsou jeho cesty! Ty nás převyšují, jako nebe převyšuje zemi, ale to nikoliv proto, že by tento nejdobrotivější Otec třeba jen na chvíli nedbal o naše štěstí a radost, ale proto, že jsme tak malí a tak nedorostlí, že ani nemůžeme pojmut, co všechno jeho láska pro nás připravila a čím nás obdarovává. Je to až neuvěřitelné, že v domě tak

dobrého, štědrého a mocného Otce může být tolik nespokojených, tolik navzájem si odporujících dětí. Kdyby všechny dělaly věrně to, co si přeje a co dává jasně najevo, nemohlo by přece docházet k takovým nesrovnalostem, protože není nic moudřejšího a nám prospěšnějšího než jeho prozřavé a láskyplné vedení. Jestliže se někde objevují neshody a nespokojenost, pak to v žádném případě nemůže způsobit jeho vůle, ale jedině nesoulad mezi naší rozpornou vůlí, mezi našimi protichůdnými zájmy, které nevycházejí ze zájmů a vůle našeho dobrého Otce, ale z našeho sobectví. Proto je hlavním záměrem našeho skromného časopisu stále se ptát a hledat, co má být právě dnes podle vůle a zájmů Otce naším úkolem a naším zájmem, a hledat působivé příklady, jak Boží vůle a tyto zájmy co nejlépe naplnit. Otec sám nám na tyto vzory poukazuje, když je vyzvedá a vyznamenává a nejednou i svými divy a zázraky potvrzuje jejich poselství, jak je třeba chodit po jeho cestách.

Náš Stvořitel a Otec nás přece neponechal sobě samým a naší libovůli. Hřích neposlušnosti a pýchy našich prarodičů narušil naši přirozenost a vystavil nás svodům a úkladům našeho a Božího nepřítele. Proto nám Pán zřetelně zjevil nejen svou vůli, ale také svou tvář, když k nám poslal svého Syna. Jeho drahocenná zjevená pravda je obsažena v Písmu svatém a tradici. Strážcem pokladu víry a svátostí učinil na základě ustanovení Ježíše Krista svou církev a za její viditelnou hlavu určil svého Náměstka zde na zemi. Možná si pomyslíte, proč se vracíme k těmto tak základním skutečnostem, které přece musí být pro každého katolika samozřejmé. Právě proto, že jsou to ty nejzákladnější skutečnosti naší víry, musíme se k nim stále vracet, upevňovat ji, čerpat sílu z jejího poznání a denně oživat

Dokončení na str. 9

„Cesta krásy“

Katecheze Benedikta XVI.

při generální audienci 31. srpna 2011

Drazí bratři a sestry, v tomto období jsem několikrát zdůraznil, jak si každý křesťan uprostřed všech zaměstnání našich dnů potřebuje najít čas pro Boha, pro modlitbu. Sám Pán nám nabízí mnoho příležitostí k setkání s Ním. Dnes bych se chtěl krátce zastavit u těchto řečíšť, která nás mohou přivádět k Bohu a také nám pomáhat v setkání s Ním: je to cesta uměleckých projevů, součást oné „via pulchritudinis“ – cesty krásy, o které jsem vícekrát hovořil a kterou by si člověk dnešní doby měl osvojit v jejím hlubším významu. Snad jste právě zde začali někdy před krásnou sochou, obrazem, nad několika básněmi nebo hudebním úryvkem zakoušet vnitřní emoci, pocit radosti, začali chápat, že před vámi není pouze hmota, kus mramoru nebo bronzu, pomalované plátno, shluk písmen nebo zvuků, ale něco většího, něco, co „promlouvá“ a je schopné dotknout se srdce, sdělovat poselství, pozvedat ducha. Umělecké dílo je plodem lidské tvůrčí schopnosti, která si klade otázky před viditelnou skutečností, snaží se najít její smysl a sdělit ho řečí tvarů, barev, zvuků. Umění je schopné vyjádřit a zpřítomnit lidskou potřebu překročit viditelné, svědčí o žízni po nekonečnu a jeho hledání. Opravdu, je to jako brána otevřená k nekonečnu, ke kráse a k pravdě, které překračují to, co je všední. A umělecké dílo může otevírat oči mysli a srdce, povznést je vzhůru.

Existují však umělecké výtvo-ry, které jsou skutečnou cestou k Bohu, nejvyšší Kráse, pomáhají totiž růst ve vztahu k Němu v modlitbě. Jedná se o díla, která se rodí z víry a která víru vyjadřují. Jako příklad může posloužit návštěva gotické katedrá-

ly: jsme uchvázeni vertikálními liniemi, které se vzpínají k nebi a přitahují vzhůru náš pohled i naši duši, a současně se cítíme maličci, a přitom toužíme po plnosti... Nebo když vstoupíme do románského chrámu, jsme vyzváni spontánně k usebranosti v modlitbě. Vnímáme, že v těchto skvělých stavbách je jakoby obsažena víra generací. Nebo když slyšíme tóny posvátné hudby, která rozechvívá naše srdce, a naše duše jako by se rozšiřovala a je vedena obrátit se k Bohu. Přichází mi na mysl koncert z díla Johanna Sebastiana Bacha v bavorském Mnichově, který řídil Leonard Bernstein. Na závěr posledního úryvku jedné kantáty jsem pocítil, nikoliv rozumováním, ale v hloubi srdce, že to, čemu jsem naslouchal, mi předalo pravdu, pravdu nejvyššího Skladatele, a to mě přimělo děkovat Bohu. Vedle mne seděl mnichovský luteránský biskup a já jsem mu spontánně řekl: „Když to slyšíme, chápeme: je to pravda, pravá víra je tak silná, a krása vyjadřuje nezadržitelně přítomnost Boží pravdy.“ Ale kolikrát obrazy a fresky, plody umělcovy víry ve svých formách, ve svých barvách, ve svém světle nás nutí, abychom obrátili mysl k Bohu, a působí, že nám v srdci vzrůstá touha dospět k prameni vši krásy. Zůstává hlubokou pravdou, co napsal jeden velký umělec, Marc Chagall, že umělci po staletí namáceli své štětky v oné pestré abecedě, kterou je Bible. Kolikrát tedy umělecké výtvo-ry mohou být příležitostí ke vzpomínce na Boha, pomáhat naší modlitbě a obrácení srdce! Paul Claudel, slavný básník, dramatik a francouzský diplomat, v bazilice Notre Dame v Paříži v roce 1886, právě když naslouchal zpěvu Magnificat během vánoční mše, pocítil

Dokončení na str. 12

Spravedlivá odměna

Zamyšlení nad liturgickými texty
dnešní neděle

Tvé oko je zlé, že já jsem dobrý?

Dnešní neděli pokračuje Pán ve svém výkladu, který ti má přiblížit podstatu Božího království. I když k tomu používá obrazy z pozemské skutečnosti, která je ti blízká, ve skutečnost míří mnohem výše. Musíš počítat s tím, že tě chce uvést do pravdy, která překračuje pozemské představy: *Mé myšlení není jako vaše myšlení, ani vaše chování není podobné mému.* Přesvědčíš se o tom, když pozorně vyslechněš jeho dnešní podobnost. Vypros si k tomu světlo a usebranost od Původce a Dárce všeho poznání.

Pán dnes použije obrazy, které jsou ti důvěrně známé: jsou ze světa práce a tržních vztahů. Představuje ti svého Otce jako Hospodáře, který potřebuje mnoho pracovníků na svou vinici. Vychází brzy ráno, aby si je najal. Se všemi, kteří jsou ochotni nastoupit, uzavírá jasnou dohodu: Za celodenní práci obdrží večer jeden denár. Přijmi také Hospodářovo pozvání a připoj se k těmto prvním povoláním. Pánova vinice přináší vzácnou úrodu. Bylo by škoda, kdyby její plody přicházely nazmar proto, že není dosti ochotných a dělných rukou.

Se stoupajícím sluncem práce jako by přibývalo. Jak sám vidíš, Boží vinice by potřebovala mnohem více dělníků. Nediv se proto, že Hospodář vychází znovu a znovu a pokaždé nachází mnoho těch, kteří maří čas dne v nečinnosti, ačkoliv je to ke škodě nejen jim samým, ale také všem, kterým by se mohlo dostat z plodů této vzácné vinice. Proč nic nedělají? Nikdo je nenajal. Nedověděli se o tak vzácné pracovní příležitosti, ačkoliv je jim tak nablízku. *Hleďte Pána, když je možno ho najít, volejte ho, když je blízko.*

Jakou mzdu asi nabídl Pán těm, kteří nastupují až k večeru na zbytek pracovního dne? Zeptej se jich samých. Hospodář jim řekl, že dostanou, co bude spravedlivé. Není to bláhové, dát se najmout za takové nejistoty? Jak vidíš, ti, kteří nastoupili, přijali nakonec jeho nabídku s povděkem i za těchto podmínek. Nepatříš mezi ty, kteří se nejdříve ptají, co za to? Užitečná a prospěšná práce může přinášet i jiné potěšení než jen hmotnou odměnu. Skutečná výše jejich mzdy zůstává věcí důvěry. Dokážeš také tak důvěřovat svému Hospodáři?

Pracovní den končí a nadešel čas vyúčtování. Zajímá tě, jak ocenil nakonec Hospo-

dář práci těch, kteří přišli poslední? Hned se to dovíš, protože jsou k výplatnímu stolu voláni jako první. K všeobecnému překvapení dostávají plnou mzdu obvyklou za celodenní práci. Že by se během dne změnila finanční politika? To by se pak měla změnit i mzda těch, se kterými Hospodář hned ráno smluvil jeden stříbrňák. Divíš se, že někteří z těch prvních začínají spekulovat? Ale správce nečiní rozdíl. Všichni dělníci zatím odcházejí s jedním denárem. I ti, kteří nastoupili hned ráno, dostali přesně to, na čem se s nimi Hospodář dohodl. Propuštěná vlna nevole. Co tak zkalilo jejich spokojenost? Byli snad v něčem zkráceni nebo ošizeni? Dostali přece beze srážky přesně to, co jim patří. Proč se nám zdá, jako by nám něco ubylo, jakmile vidíme, že někdo jiný má o korunu víc? Ty nespokojené nepoškodil hospodář, ale oni sami, protože jsou tak uzavřeni do sebe, že se nedokážou radovat z dobrodiní, kterého se dostalo druhým. Kdyby v Božím království mělo platit, že mohou mít opravdovou radost jen tehdy, když mám ze všech nejvíc, změnilo by se nakonec v hotové peklo. Není to snad sám ďábel, který je od počátku *zlý, protože Bůh je dobrý?*

Stalo se nám cizí, že někdo nechce v první řadě myslet na svůj zisk, ale hledá všemožně způsob, jak dopřát a zpřístupnit druhým co nejvíce z té hojnosti, kterou sám oplývá. A právě takové je Boží jednání. *Oč převyšují nebesa zemi, o to se liší jeho chování od našeho chování.* Ta Hospodářova mzda je ve skutečnosti nedělitelná a nedá se už k ní ani nic přidat. Vždyť Pán nás za naši věrnou službu odměňuje účastí na svém vlastním životě, ten *Boží denár je Bůh sám.* Již samo pozvání na jeho vinici je tedy nedocenitelnou ctí a darem, který ti nabízí Boží velkodušnost. Jestliže ti pak Pán na někom jiném ukazuje ještě nápadněji svou nekonečnou lásku, nečiní tak na tvůj úkor, ale dává ti možnost o to více se radovat z jeho dobroty. Nemáš největší důvod k radosti již ve vědomí, že tě mezi své vyvolené přijal Hospodář, jehož bohatství je tak nesmírné a dobrotivost tak bezmezná, že může a chce i za jedinou vteřinu lásky vyplatit v plné výši a nezkrácené hodnotě svůj *nekonečný denár?* Jeho podnikatelská politika tě tedy vede nikoliv k úsilí, abys měl více než druzí, ale aby všichni měli co nejvíce. Nepřivádí tě k lítosti, že je tolik bratří a sester, kteří stojí nečinně, protože je nikdo nenajal? Vyprav se s ním za nimi na všechna tržiště. Budou v den výplaty i tvou velkou radostí. Nebo snad chceš zůstat jedním z nich?

Bratr Amadeus

Liturgická čtení

1. čtení – Iz 55,6-9

Hleďte Hospodina, když je možné ho najít, vzývejte ho, když je blízko! Ať přestane bezbožník hřešit, zločinec ať změní své smýšlení; ať se obrátí k Hospodinu a on se nad ním smiluje, k našemu Bohu, který mnoho odpouští, neboť „nejsou mé myšlenky myšlenky vaše ani vaše chování není podobné mému“ – praví Hospodin. „O kolik totiž převyšují nebesa zemi, o to se liší mé chování od vašeho, mé smýšlení od smýšlení vašeho.“

2. čtení – Flp 1,20c-24,27a

Budu moci oslavit na sobě Krista, ať svým životem, ať svou smrtí. Vždyť pro mě život je Kristus a smrt ziskem. Avšak kdybych tady žil dál, mohl bych ještě s užitkem pracovat. A proto nevím, co bych měl volit. Přitahuje mě totiž obojí: mám touhu zemřít a být s Kristem – a to je věc mnohem, mnohem lepší; ale pro vás je zase nutnější, abych zůstal ještě naživu. Jen se chovejte tak, jak to odpovídá Kristovu evangelium.

Evangelium – Mt 20,1-16

Ježíš řekl svým učedníkům toto podobnoství: „Nebeské království je podobné hospodáři, který vyšel časné zrána najmout dělníky na svou vinici. Smluvil s dělníky denár na den a poslal je na vinici. Když vyšel kolem devíti hodin, viděl jiné, jak stojí nečinně na trhu. Řekl jim: ‚Jděte i vy na mou vinici a dám vám, co bude spravedlivé.‘ A šli. Kolem dvanácti a tří hodin odpoledne vyšel znovu a udělal to zrovna tak. Vyšel kolem pěti hodin a našel jiné, jak tam stojí, a řekl jim: ‚Co tu celý den nečinně stojíte?‘ Odpověděli mu: ‚Nikdo nás nenajal.‘ Řekl jim: ‚Jděte i vy na mou vinici!‘ Když nastal večer, řekl pán vinice svému správcovi: ‚Zavolej dělníky a vyplať jim mzdu, začni od posledních k prvním.‘ Přišli ti, kdo nastoupili kolem pěti odpoledne, a dostali po denáru. Když přišli první, mysleli, že dostanou víc, ale i oni dostali po denáru. Vzali ho, ale reptali proti hospodáři: ‚Tady ti poslední pracovali jedinou hodinu, a dals jim zrovna tolik, co nám, kteří jsme nesli tíhu dne i horko.‘ On však jednomu z nich odpověděl: ‚Příteli, nekřivdím ti. Nesmluvil jsi se mnou denár? Vezmi si, co ti patří, a jdi. Chci však i tomuhle poslednímu dát jako tobě. Nesmím s tím, co je moje, dělat, co chceš? Anebo závidíš, že jsem dobrý?‘ Tak budou poslední prvními a první posledními.“

Apoštolka úcty k Ježíšovým Ranám (5)

Text vypráví o duchovním životě prosté řeholnice z řádu Navštívení Panny Marie v Chambéry, která žila v letech 1841-1907: sestry Marie Marty Chambonové. Je to život skrz naskrz charismatický, původem, povoláním, nejvyššími mystickými zážitky, přijatý a naplněný zvláštním „posláním“.

Její poslušnost

Protože byla svou povahou velkodušná a Ježíš ji učil poslušnosti jako všem ostatním ctnostem, byla sestra Marie Marta vždy velmi věrná v zachovávaní řehole a v poslušnosti vůči představeným.

Mnohokrát, když měla projevovat poslušnost, viděla, jak se na místě představené objevil Ježíš a jakoby s ní ztotožněn jí říkal: *Jsem na místě matky představené... Poslouchám vše, co jí říkáš... Ona je na mém místě a já na jejím.*

Totéž se stávalo, když se účastnila „kapituly“ (úkon sdělování formativních pokynů), kde Ježíš často zaujímal místo představené a ta se jejím očím jakoby ztratila.

Při těchto osvěceních, kterých se dostávalo její duši, je snadné pochopit, jaký byl její vztah k představeným: byla pokorná, plná ohledu a úcty, měla také k představeným velkou důvěru a přesně zachovávala jejich pokyny.

Myšlenka „řekla mi to moje matka představená“ byla účinnou pomocí v každé pochybnosti nebo obavě. Její důvěra v autoritu a její dětská prostota dokonce „působily zázraky“.

V rukopisech čteme, že když byla sestra Marie Marta již několik dnů nemocná, představená ji přišla navštívit, a aby ji povzbudila, řekla jí: „Nic to není, zítra budete zdravá!“ Sestra vzala tuto větu doslova a tato její víra přiměla Ježíše, že jí okamžitě vrátil plné zdraví se slovy: *Tak jako zakoušíš uzdravení, chci, abys dnes povečeřela, jako bys byla v refektáři se svými sestrami.*

A ona, která několik dnů pila jen trochu vody, snědla všech-

no, co jí přinesly, klidně spala a další den vstala na mši svatou a pak se vrátila ke svým zaměstnáním. Ježíš ji poučil: *Představené, aby byly dobré, musí svým deřám dát vnitřní smrt: to je jejich hlavní úkol. A ona věrně sledovala tuto nauku.*

Když měla vyslechnout slova výtky nebo povzbuzení a přijímala příkazy nebo zákazy, projevovala vždy velkou podřízenost a hlubokou pokoru. Všechny ty, které byly její představenou, byly zajedno v tom, že kdykoliv se od ní žádalo něco, co vyžadovalo nějakou námahu nebo oběť, nikdy nevyslovila žádný nesouhlas nebo námitku anebo nějakou poznámku k přijatému příkazu.

Představené dosvědčují, že slovo „poslušnost“ mělo nad ní všechnu moc, i když ji vytrhovalo z jejích dlouhých meditací před Nejsvětější svátostí. Vypráví se, že jedna dobrá staříčká sestra, trochu žárlivá na její mimořádnou zbožnost, jednoho dne, když byla celá zamyšlená, šla a zatřásla s ní, jak to viděla u matky představené, aby ji probudila z mystického snu. Sestra Marie Marta otevřela oči, podívala se na ni sladce a řekla: „Máte povolení?“

Měla nejen lásku k poslušnosti vůči představené, ale také k řeholi a ke stanovám, ve kte-

rých podle Božího osvěcení cítila důležitost a krásu.

Starala se především o dochvilnost při společných shromážděních, na která někdy nestačila přijít včas kvůli svým úkolům v ústavě chovaneček. Během prázdnin se jich účastnila s velkou radostí a říkala: „Jak je to dobré a příjemné, když bratři přebývají pospolu!“

Velice jí leželo na srdci pravidlo mlčení; sestry vzpomínaly s velkým povzbuzením, s jakou přesností je dodržovala, zvláště v postní době.

Její chudoba

Mezi třemi evangelijními ctnostmi patřila chudoba u sestry Marie Marty k nejmálovanějším, i když to je ctnost často nepochopená a kritizovaná.

Jistě, vstup do kláštera ji nestál velkou materiální obětí, protože se narodila v chudé rodině, nemusela se zříct majetku a pohodlí, kterých byly zbaveny druhé sestry z jiného sociálního postavení, ale přijala v klášteře opravdového ducha chudoby a praktikovala tuto ctnost v hrdinském stupni nejrůznějším způsobem.

Uplatňovala také v tomto případě pokyny, které pocházely z božských osvěcení.

Za prvních dnů jejího řeholního života se jí dostalo při

Marie Marta Chambonová

rozjímání o Jezulátku vysvětlí: „Žádné dítě nepřišlo na svět ve větší chudobě.“

Jednoho dne, když konala křížovou cestu, dal jí Ježíš při desátém zastavení pochopit, že stržení jeho šatu získalo velké milosti pro duše povolané následovat ho v chudobě, žádal ji, aby obětovala jeho svaté Rány za sestry, které nedodržovaly tento slib. Řekl jí při té příležitosti: *Jen řeholní duše mohou mít skutečný podíl na mém obnažení na kříži tím, že si dají všechno odejmout... Sestra Marie Marta byla chudobná ve všem: v opotřebovaném šatu a zalátném až do krajnosti, v pokrmu, když si pro sebe s povolením brala to, co druhé odmítly, a jedla ovoce nahnilé, které „mohla jíst jen ona“.* Jako refektářka dbala na to, aby si neulomila ani kousek z toho, co jí bylo svěřeno.

Představené napsaly: „V jejich rukou se ty nejkřehčí předměty zachovaly trvale bez porušení.“

Byla chudobná také ve využití času, protože i to vyžaduje řeholní chudoba; byla vždy velmi aktivní a vykonala „denní práci za dvě osoby“.

Pán jí nepochybně dával sílu, ale ona sama měla tak přesný pojem o chudobě.

Když sbírala plody a zeleninu, dělala to tak, aby nic nepřišlo nazmar, a při vinobraní sbírala kousek po kousku vše, co spadlo na zem.

V duchu chudoby přidávala do salátu byliny, které sbírala na poli, a i za vrcholné zimy nacházela pod sněhem nějakou čerstvou zeleninu, kterou pak

AUSTRÁLIE

Poptávka po místech v katolických školách láme rekordy. Aby bylo možno vyhovět všem přihláškám, bylo jen v oblasti Geelong vybudováno 13 nových katolických škol. Jak sdělil vedoucí oddělení pro katolické školství v Melbourne, jedná se o deset základních a „dvě nebo tři“ pokračovací školy. Jak vyplývá z církevní statistické ročenky, provozuje katolická církev v Austrálii celkem 471 školek, 1310 základních škol a 465 středních a odborných škol.

(fides)

přinášela do kuchyně jako poklad. Chápala, že všechno jmění kláštera patří Bohu, a bolelo ji, když viděla, že se s ním zachází nedbale.

Jedna sestra, která jí byla velmi blízko, po její smrti vyprávěla: „Sestra Marta mě nikdy nepoučovala. Byla velmi pokorná, jen mě upozorňovala na nedostatky v chudobě.“

Její chudoba se tak ztotožňovala s její čistotou a přispívala k tomu, že její duše byla vyprázdněna ode všeho, aby byla bohatá jen na Boha.

Její láska

U lásky, kterou sestra Marie Marta chovala k Pánu, jedinému předmětu její touhy a jejích aspirací i zjevení, není třeba se zastavovat, protože tato láska vyzařuje ze všeho, co bylo řečeno dosud i co bude ještě následovat.

Její spojení s Ním bylo dokonalé a ona prožívala celé hodiny před Nejsvětější svátostí a zcela zapomínala na sebe. Její asistentka se jí jednou zeptala: „Neunavuje vás to, setrvávat na kolenou lačná celé dopoledne?“ – „Na takové věci nemyslím, nevšímám si toho.“ – „Ale jistě pak budete unavena.“ – „Ne, ani nevím, kde jsem.“ – „Musíte říct Ježíši za tu dobu mnoho věcí.“ – „Ó ne, jen miluji!“

Ježíš jí říkal: *Já potřebuji jen tvé srdce a ty potřebuješ moje.* Jan říká, že láska k bližnímu je neklamným znamením lásky, kterou tvor chová k Bohu: **Podle toho se pozná, že jste moji učedníci, jestliže budete mít lásku jedni k druhým, jako jsem já miloval vás.**

Sestra Marie Marta obracela svou lásku k Pánu na tvory v podobě bratrské lásky a úplného sebezapření; dávala bližním svůj čas, své srdce, svůj život.

Nicméně i tato její ctnost byla často zakryta pokorou a ukryváním, které Pán od ní vyžadoval. Neměla ony vnější dary, které spontánně přitahují sympatie druhých osob a dělají milnějšími i nejmenší služby, pozor-

nosti, starosti. Pán ji neobdařil krásou vzezření ani pohledu, ani sladkostí hlasu; neměla grácií ani eleganci v chování a v gestech; její řeč byla poněkud jednotvárná; takže její láska nebyla náležitě docenována, jak by zasloužila.

Navíc její četná zaměstnání vyžadovala často pomoc jiných sester, již tak hodně zaměstnaných, a ty jí pak vyčítaly, že přichází nevhod: „Proč pořád přicházíte se žádostí o pomoc? Nechápete, že to otravuje, když máme tolik práce?“ Odpovídala s klidem a prostotou, ale necítila se dobře, bylo vidět, že trpí pro svou vlastní nevládnost a že by se jí líbilo, kdyby mohla být milejší.

Pomoc, kterou žádala, byla na krátkou dobu, zatímco ona sama vyhověla vždy velmi ochotně druhým, a ty toho zneužívaly. Např. kuchařka ji žádala často o tu nejnudnější práci jako škrábání brambor, čištění zeleniny nebo loupání fazolí.

Když byl v létě ústav zavřený a ona měla více času, nabízel pomoc sestře, která pracovala v kantýně a byla poněkud slabá, a pomáhala nosit láhve do jídelny.

Ve vztahu k bližním byla velmi snášenlivá, velmi soucitná při každé slabosti, bolesti nebo obtíži.

Po její smrti sestry dosvědčily: „Nevzpomínáme si, že by někdy vyslovila urážlivé slovo. Když jsme jí něco vytýkaly, vždy se omlouvala jako první.“ V rukopisech není ani jedna zmínka o výtce, kterou by jí bylo možno učinit, ale vždy byla ke všem ve svých slovech vládná.

Sestra Marie Marta se tak chovala, protože měla vždy na mysli Pánova slova, která jí několikrát opakoval: *Vždy ti zůstanou tvé zdanlivé chyby, protože chci, abys byla skrytá a ponížována... Nedostatky mají dokázat, že všechno to, co se v tobě děje, pochází ode Mne.*

(Pokračování)
Překlad -lš-

Jasně prohlášení

Ministerská předsedkyně Austrálie Julia Gillardová zaujala opakovaně jasně stanovisko k přistěhovalcům: „V této zemi se musí přizpůsobit přistěhovalci, nikoliv Australané. Buď to přijímáte, nebo ne, ale pak musíte nést důsledky. Jsem unavená z obav našich lidí, zda neurážíme některé jednotlivce nebo jejich kulturu. Od teroristických útoků na Bali prožíváme vzplanutí vlastenectví u většiny Australanů.“

Tato kultura se vyvíjela ve dvou staletích bojů, zkoušek a vítězství milionů mužů a žen, kteří hledali svobodu.

Hovoříme převážně anglicky, nikoliv španělsky, libanonsky, arabsky, čínsky, japonsky, ruský nebo jakýmkoliv jiným jazykem. Proto chcete-li se stát součástí našeho společenství, naučte se tento jazyk.

Většina Australanů věří v Boha. To není nějaké křesťanské pravicové křídlo ani politický tlak, ale je to fakt, protože křesťanští muži a ženy založili ten-

to stát na křesťanských zásadách a je to jasně zdokumentováno. Pokud vás to uráží, navrhuje- me, abyste si našli jiný kout svě-

Julia Gillardová

ta, protože Bůh je součástí naší kultury.

My budeme akceptovat vaši víru a nebudeme se ptát, proč. Všechno, co žádáme od vás, je, abyste akceptovali naši víru a žili s námi v souladu s mírovým soužitím.

Toto je naše země, náš životní způsob a my vám dáváme příležitost, abyste to všechno užívali. Ale jakmile si začnete stěžovat na naši vlajku, na naši křesťanskou víru, na náš životní styl, potom vás vyzývám, abyste využili další výhody velké australské svobody, práva odejít. Nebudeme vás nutit, abyste zde zůstali.“

Pramen: Anime blog

Julia Gillardová

REBELIE A VÝTRŽNOST MLÁDEŽE JSOU NEVYHNUTELNÉ

Násilí a výtržnosti mladých se přenesly z Anglie do Německa. Jen v Berlíně bylo v tomto roce zapáleno více než 500 aut. Na obnovení pořádku muselo nastoupit kolem 16 000 policistů.

Viceprezident Zemského soudu v Ravensburgu Bernard Müller prohlásil, že v zemi klesá ochota k odpovědnosti a roste naopak egoismus. Hlavním ukazatelem je stoupající počet ztroskotaných manželství. Bez bezpečí a nenarušeného rodinného prostředí se mladým nedostává předpokladů pro zdravý psychický rozvoj. Mládež potřebuje zdravé a věrohodné vzory rodičů. K omezení výtržností doporučil Müller politikům zasadit se ve svém vlastním životě i ve společnosti k dodržování Desatera. Ten, kdo respektuje tři první přikázání o úctě k Bohu, má také úctu k bližnímu.

Kath-net

Ježíšova poselství P. Ottaviovi Michelinimu (8)

JSEM UPROSTŘED VÁS
18. září 1975

Synu, v předchozích rozhovorech nechyběla upozornění na moji přítomnost mezi vámi. Dnes mám v úmyslu obrátit tvou pozornost k této božské skutečnosti, ze které je možno získat neocenitelné dary jak v řádu věčného života, tak také dobra materiální a pozemská.

Já, Ježíš, věčné Boží Slovo, od věčnosti plozené Otcem, jsem se v plnosti času vtělil v lůně Panny Marie, mé nejsvětější a vaší milosrdné Matky, a jsem slavně přítomen po Boží pravici ve slávě ráje.

Jsem reálně přítomen s Tělem, Krví, Duší a Božstvím ve všech posvěcených Hostiích světa; jsem mezi vámi až do skonání věků. Jak je to možné, že mnozí se vůbec neptají na důvod této mé přítomnosti mezi lidmi? Proč jsem chtěl přebývat mezi lidmi, přestože dobře vím, jakého zacházení se Mí zde dostane? I když nenávidí, urážky, křivdy, chlad nescházejí, nebudou scházet nikdy ani velkoudušné duše, které Mí odčínají zlo bezbožných.

Na důvod mé přítomnosti ve světě mám jedinou odpověď, můj synu: Lásky.

Moje slovo

Jak uskutečňuji svou přítomnost v mystickém Těle?

Především darem svého slova.

Svěřil jsem Církvi dědictví, duchovní poklad mého slova, slova života a pravdy. Chráníl jsem tento poklad s pomocí Duha Svatého.

Já jsem Pravda, Cesta, kterou může moje Církev ukázat bezpečně všem duším bez stínu pochybnosti.

Útoky proti Mně, Božím Slovu, byly v průběhu staletí ustavičné a ostré. Heretici, lži-

učitelé a lháři, štvání bez ustání Zlým, dělali všechno, aby vymazali z povrchu země Mne, Cestu, Pravdu, Život, Mne, Boží Slovo. Ale marně.

V tomto materialistickém století nevynechali žádný prostředek, žádný pokus, jen aby Mě zničili: sekty, bezbožecké strany, otrávené proudy zvrácené filosofie a ničitele všech vznešených duchovních hodnot, hodnot opravdové civilizace.

Ale je to možné, že lidé mají tak krátkou paměť a nepamatují na tragické dějiny 20. století, které jsou vašimi dějinami?

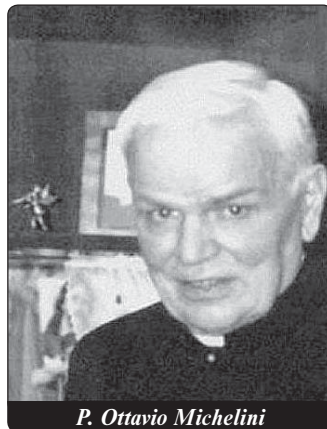
Co je obzvláště tíživé, je skutečnost, že mnozí moji kněží, i když jsou pokorně oddáni učitelskému úřadu mé Církve, v domnění, že jsou učitelé, se spojili s nepřáteli pravdy a stali se odpovědnými za šíření mnoha herézí k velké škodě duší.

Proč je tolik kněží původci záhuby duší spolu se Satanem? Pro zaslepenou pýchu.

Můj Náměstek

Jsem uprostřed vás, můj synu, prostřednictvím svého Náměstka.

Jemu byla dána moc, aby pásl beránky a ovce. Kdo miluje jeho, miluje Mne; kdo nenaslouchá jemu, nenaslouchá Mně. Kdo bojuje proti němu, bojuje proti Mně. On vystupuje na Kalvárii den co den, ale mnozí si toho nevšímají. Prolévá slzy kvůli dravým vlkům, kteří působí spoušť

P. Ottavio Michelinimu

v jeho stádu. Stal se tak jako Já terčem potupy, nenávisi a boje.

Stojí u kormidla mé lodičky v této smutné hodině, kdy se moře divoce zmitá a zpěněný příboj předpovídá blížící se divokou bouři.

Synu, je třeba stát po boku mého Náměstka, je třeba podporovat ho modlitbou, obětmi a vlastním utrpením. Je třeba ho milovat a činit milovaným.

Všechno, co vykonal v dobrem i zlém, vykonal jsem Já: Je třeba ho hájit proti satanským nástrahám jeho nepřátel, kterých je mnoho.

Já jsem v něm: jsem ve své Církvi přítomen v jeho osobě.

Eucharistie

Synu, jsem stále přítomen ve své Církvi v tajemství lásky a víry, chci říci v tajemství Eucharistie.

Jsem skutečně přítomen se svým Tělem, Krví, Duší a Božstvím.

Kdyby všichni moji kněží v tuto přítomnost věřili, cítili ji, prožívali ji v celé její vznešené božské realitě, proměnila by se v takový kvas očištění a nad-

přirozenosti, že sami moji kněží by rychle změnili tvář Církve a čerpali by z mého milosrdného Srdce milosti a neslýchané zázraky. Ale bohužel je jich jen málo, kteří opravdu pevně věří. Ti, kteří mají slabou víru, nevěří ve skutečnosti v moji eucharistickou přítomnost.

Můj Náměstek má pravdu, když opakovaně mluví o krizi víry, která je příčinou a původcem nesmírného zla.

Kde je utrpení

Je zde čtvrtá forma mé přítomnosti na zemi: jsem skutečně přítomný ve svých svatých.

Svatí jsou ti, kteří žijí mým božským životem. Jsem skutečně přítomen ve svatých, kteří vytvářejí usilují o dosažení nejvyšších křesťanských ctností.

Jsem skutečně přítomen v trpících; tam, kde je utrpení, tam jsem také Já.

Jsem přítomen v duších – obětech, v nich nacházím zalíbení, jsou mojí radostí. Ony Mí splácejí bohatě urážky, útoky, rouhání a svatokrádeže těch, kteří Mě nemilují.

Ty duše jsou rozkoší mého Otce; duše – oběti mírní a spoutávají hněv mého Otce vyvolaný nepravostmi zvráceného pokolení, které místo aby se napájela ze zdrojů čisté Vody, dychtivě pije kalné vody z otrávených bažin.

Můj synu, miluj Mne, jen Mne, miluj svou láskou, svou vírou, svými obětmi. Žehnám ti a žehnám všem, za které se denně modlíš.

STAČIL BY JEDEN POHLED

19. září 1975

Synu, k čemu slouží sláva, počty, bohatství, zdraví, úspěch, nadání a kultura, jestliže dojde nakonec ke ztrátě duše?

Tato slova byla pro mnoho duší dobré vůle důvodem radikální změny a vnitřního obrácení.

Vážně a hluboké zamyšlení nad tímto mým pozváním mů-

PERSONÁLNÍ FARNOSTI PRO VĚŘÍCÍ TRADIČNÍHO RITU

Biskup švýcarské diecéze Chur Vitus Huonder bude prozatím seminaristy, kteří si přejí celebrovat v tradičním tridentiském ritu, posílat do existujících institutů, které se tomuto ritu věnují. Biskup slíbil věřícím, kteří tíhnou k tradičnímu obřadu, že v diecézi bude dostatek příležitostí účastnit se této liturgie. Takové příležitosti a společenství již existují a dále rostou. Proto budou pro ně zřízeny personální farnosti. Biskup to oznámil ve zvláštním pastýřském listě.

Kat-net

že vést duše k získání hrdinských ctností, k dosažení dokonalosti a svatosti.

Vážné rozjímání o tomto mém napomenutí přivedlo a přivádí duše k nalezení drahocenné perly, o které hovořím v podobenství, pro kterou stojí za to, rozejít se rozhodně s hříchem, odloučit se zásadně od falešných statků a citů tohoto světa. A následovat Mne na cestě na Kalvárii v očekávání nehybnoucí koruny věčné slávy v domě mého Otce...

Synu, duše v hříchu je jako balvan, který se z výše řítí silou gravitace a stále zvyšuje svou váhu a rychlost.

Duše v hříchu se řítí ke dnu. Zvyšuje ve svém pádu tíži hříchů a vášní. Jaký přirozený zákon může obrátit pád balvanu z výše do propasti? Jaký zákon může obrátit sestup dolů na výstup vzhůru?

Přirozený zákon to nemůže způsobit. Může toho dosáhnout jen zákon vyššího řádu.

Já sám jsem nadpřirozený zákon, jsem božská Síla, která může zadržet hříšníka v jeho zhoubném pádu do propasti a obrátit ho k výstupu vzhůru, do výše, k Životu.

To je ta nejvroucnější touha po tom, co chci udělat se všemi hříšníky, ale zvláště s mými kněžími strženými ďáblem, žádostivostí a smyslností.

Stačil by jeden pohled na Mne ukřižovaného, jedna prosba k mému milosrdnému Srdci, aby Mi podle Petrova příkladu řekl: „Pane, zachraň mě, tonu!“

Můj synu, jak bych byl šťasten, kdybych jim mohl podat ruku, abych je zachránil!

Miluji duše

Máš představu o tragické situaci mnoha mých kněží, kteří kráčejí velkými kroky k věčné záhubě své duše?

Může být na zemi strašnější a větší tragédie než tato?

Může existovat ďábelštější klam než ten, který šíří v naší době falešní učitelé, když tvrdí,

že peklo neexistuje, že moje Milosrdenství by nemohlo připustit věčnou záhubu duší? Tito šířitelé bludů by chtěli anulovat Boží Spravedlnost, a přitom by měli vědět, že ve Mně jsou Milosrdenství a Spravedlnost neoddělitelné, protože jsou ve Mně jediná věc.

Můj synu, jsem Světlo, které přišlo na tento svět. Světlo září v temnotách, ale temnoty ho nepřijaly.

Miluji duše. Chci spásu duší; přišel jsem k tomu cíli a potřebuji vás a vaši spolupráci.

Vy jste moje údy a všechny údy tíhnou k jednomu a témuž cíli.

Potřebuji vás, aby se naplnilo zcela tajemství spásy.

Podle příkladu mé Matky a svatých mučedníků a světců musíte velkodušně obejmout kříž a následovat Mne. Jestliže se vám kříž bude zdát těžký, víte, že jsem s vámi, abych ulehčil jeho váhu.

Synu, řekl jsem ti a opakují: to je povinnost spravedlnosti a lásky; nikdo vás této povinnosti nemůže zbavit, tím méně moji služebníci.

Neboj se, jsem zde, abych tě vedl. Jdi vpřed a ne vzad a neboj se. Odmítají moje evangelium, ničí moji pravdu. Nevěří duším – obětem, ke kterým jsem mluvil. Nadiktoval jsem Marii Valtortě, duši – oběti, obdivuhodné dílo. Autorem tohoto díla jsem Já sám. Jsi svědkem zuřivých reakcí Satana.

Konstatoval jsi, že mnoho kněží má odpor k tomuto dílu, které kdyby bylo nejen čteno, ale bylo předmětem rozjímání, mohlo by přinést obrovské dobro duším. Je pramenem vážné a solidní kultury.

Ale místo tohoto díla, které mělo přivodit velký úspěch v obnovené Církvi, se dává přednost časopisům a knihám domyšlivých teologů.

Žehnám ti, můj synu. Miluj Mne.

(Pokračování)
Překlad -lš-

Síly v pozadí?

Ve světě dochází k mnoha událostem, které se jeví záhadné a neprůhledné. Po desetiletí disciplinované arabské státy se náhle hroučí, dlouhá léta uctívání vůdci se ocitají před soudem ve vlastní zemi. V Libyi zasahuje NATO a brání rebely. V Sýrii naopak platí jiná měřítko. Obyvatelstvo Izraele je obklopeno takřka samými nepřáteli a reptá náhle proti vlastní vládě. Dříve by to byla národní sebevražda. Dnes se to jeví jinak. Mnoho pozorovatelů se ptá, co za tím vším stojí.

Vládnoucí elita

Známý britský producent John Bird pokládá za zdroj nepokojů něco zcela jiného: Síly v pozadí, které usilují o celosvětovou nadvládu s jedinou vládou pro všechny národy, za kterými stojí vládnoucí elita, která chce převzít moc a autoritu nade všemi institucemi, všemi společnostmi šestimiliardového obyvatelstva této planety. Pokud budou mít úspěch, bude to znamenat, že všechny obchod, kultura a výchovné systémy, náboženská praxe a nezávislé svobody se budou muset jednou provždy radikálně změnit. Předáváme našim čtenářům úvahy tohoto Brita, aby si o nich udělali vlastní úsudek a vyvodili vlastní závěry.

Rýsují se dva okruhy, jeden se světovou a ideologickou orientací, druhý je založen nábožensky, ale hluboce fundamentalisticky. Oběma těmito tendencím stojí v cestě jedna svatá, katolická a apoštolská církev – tak tvrdí John Bird v internetových novinách Spirit Daily.

Tajná identita

Ta první cesta se skládá ze skupin bez viditelného vedení, které se anglicky nazývá „cabal“, opírá se o nesmírný blahobyt a o rodinné struktury s hrdým záměrem usilovat v nesvaté ali-

anci o vytvoření superstátu. Zahnízdily se v srdci společenství v různých národech a nemíní se řídit ničím jiným než vlastním kodexem chování. Malá skupina mužů, jejichž identita a činnost je zcela tajná, vykonává neobyčejnou moc. Jsou to tajemní vládcí a diktatury nad všemi finančními institucemi. Jejich nemorální a protispolečenské vlivy jsou v globálním měřítku revolucí proti všemohoucímu Bohu.

Podporují místní nepokoje, války a rebelie a doufají, že tak vyvolají stav vyčerpanosti a beznaděje, který nutně povede k tomu, že jednoho dne se ozve volání po silné celosvětové vládě, která by zrušila všechny národní autority, a vlády se ujmou nevolené osoby. Vše skončí světovou protikřesťanskou diktaturou, kterou by židé mohli uvítat jako návrat Mesiáše.

V nedaleké budoucnosti

Proti nim stojí náboženské síly, které se mohou opírat o rostoucí počet přívrženců a prominentů v křesťanských zemích Evropy, Středního východu a Afriky. Jejich vliv se opírá o šířící se celosvětové náboženství, které je částečně velmi archaické a počítá s životní stylem, ve kterém rovnost a lidská důstojnost nejsou žádnými hodnotami, které by bylo nutno respektovat.

Tak jako židé čekají na příchod Mesiáše, který bude vládnout z obnoveného jeruzalémského chrámu izraelským národem všem ostatním národům, tak muslimové čekají v nedaleké budoucnosti příchod proroka Mahdího, který má být podobný Mohamedovi.

Mystické Tělo

Zatímco světově a západně orientované kruhy globální nadnacionality a islám se vzájemně relativizují, křesťanství je v médiích a ve společnosti stále více hanobeno a tupeno. Duch modernismu (nic už neplatí) se mezi mnoha věřícími šíří jako rakovina. ►

► Ale Boží milosrdenství a jediná Církev se přece jen prosadí, protože je to mystické Kristovo Tělo, které nemůže být zničeno. Při předpověděném procesu očišťování zahyne část lidstva a nepřátelé Církve se všemi svými institucemi, které si vybudovali, aby zničily Boží království. Bůh totiž smýšlí zcela jinak.

Rundbrief, 8. srpna 2011

Překlad -lš-

POZDNÍ REAKCE

Prosba Nejsvětějšího Srdce z Paray-le-Monial o zasvěcení Francie zůstala dlouho bez odpovědi. Teprve po více než 100 letech zasvětil Ludvík XVI., francouzský král, když ztratil všechnu moc a ocitl se ve vězení, svou osobu, svou rodinu a celou Francii Nejsvětějšímu Srdci Ježíšovu.

Ve své modlitbě přiznává král své politické slabosti a vyzývá „Božského Vykupitele“, „Mariino Srdce“ a prosí o „přímiluvu svatého Ludvíka“. Slibuje, že po opětovném dosažení svobody zruší civilní konstituci kléru ze 24. srpna 1790 a zavede státní svátek Ježíšova Srdce o prvním pátku po oktávu Božího Těla „na zadostiučinění všech urážek a profanací, ke kterým došlo během nepokojů“.

Ludvík XVI. slibuje, že postaví kostel, kapli nebo oltář zasvěcený Božskému Srdci. Slibuje, že zasvětil sebe, svou rodinu a všechny poddané a bude dávat příklad úcty, jaká tomuto Srdci náleží, a že bude tento slib každoročně obnovovat...

Ale tento pozdní slib smetla protiklerikální bouře...

Minuta s Marií, 24. srpna 2011

Překlad -lš-

Pozn. red.: V srpnu roku 1931 v klášteře v Tuy (poté, co nebyla splněna žádost Panny Marie o zasvěcení Ruska jejímu Neposkvrněnému Srdci) uslyšela sestra Lucie dos Santos tato Ježíšova slova: „Řekni mým služebníkům, kteří následují příklad francouzského krále a otálejí splnit mou žádost, že ho budou následovat také v neštěstí.“

Více je třeba poslouchat Boha než lidi

Kuchařská hvězda se stala knězem

Přednáška mladého švýcarského kaplana na kongresu

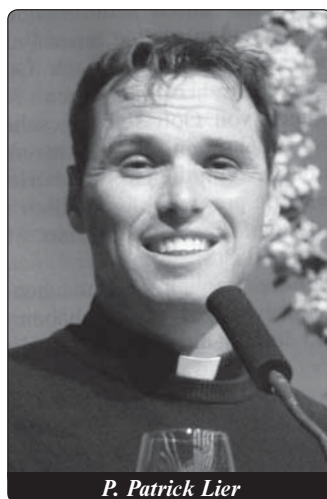
Radost z víry 2010 ve Fuldě

Ve jménu Otce i Syna i Ducha Svatého. Amen.

Vážení hosté a drahá mládeži, cítím se velmi poctěn, že jsem byl pozván na tento kongres. Zpravidla stačí dvě nebo tři slova, aby lidé věděli, odkud pocházím. Téma „Více je třeba poslouchat Boha než lidi“, které mi bylo určeno, jsem četl teprve v programovém letáku. Mám je spojit s krátkým svědectvím o své cestě ke kněžství. Biblický verš *Více je třeba poslouchat Boha než lidi* není vůbec jednoduchý a moje země je známá různými věcmi, krásnými i méně krásnými, čokoládou a sýry a také snad přímou demokracií. Je to země, kde často hlasujeme pro to, na co máme chuť. Hlasujeme bohužel nepřímou také o Božích příkázáních. A jedná se přitom také zčásti o život nebo smrt. Tak je k mému zahanbení Švýcarsko jedinou zemí, kde všechen lid hlasoval pro potraty. To je velmi smutná věc. „Svobodu“, o které věřím, že ji máme, jsme ochotní hájit na ostří nože. A tak mají muži v šatniku nebo pod postelí uloženy zbraně, aby skutečně nikoho druhého nemuseli poslouchat. Ale jak to pak vypadá s Boží vůlí? O té přece není možno jen tak hlasovat a vystoupit s nějakou iniciativou.

Aby se národ změnil, musí se každý jeho člen nejdříve bit v prsa. Podobně jako Matka Tereza na otázku, co se musí změnit v církvi, odpověděla novináři zcela prostě: „Vy a já!“ Tak je to i s každou zemí. A aby země vyzářovala a předávala radost a víru dále, musí nejdříve každý uzнат Boží vůli a podle ní pak žít. A tak se slovo poslouchat dostane z vnějšku do nitra.

Ve svém životě jsem poslechl dvě osoby, a to vedlo k to-

P. Patrick Lier

mu, proč zde dnes stojím. Jak k tomu došlo?

Jsem z protestantského kantonu Curych, byl jsem tedy reformovaný jako většina zde. Církve mi byla lhostejná. Nezajímala mě. Bylo nutné absolvovat obligátní konfirmační vyučování, dvanáctkrát za rok navštívit kostel a odevzdat lístek. Co jsme dělali v církvi? Vyrušovali při bohoslužbách, dělali hlouposti a seděli pokud možno v první řadě nahoře na kůru.

Vždy jsem věřil v Boha a nikdy jsem Ježíše Krista nezapřel, ale ani jsem se mu neodevzdal. Byl pro mě vlastně značně nedůležitý.

Začal jsem se učit kuchařem a vytkl jsem si velký cíl: stát se šéfkuchařem některého vel-

Bratr Leo Schwager

kého hotelu v metropoli, např. v Hongkongu, Bangoku nebo v New Yorku, a dělal jsem všechno, abych tohoto cíle dosáhl. Tak jsem byl po vyučení v různých hotelích, přirozeně v těch nejlepších, a tak jsem v zimě pracoval např. ve Svatém Mořici. Měl jsem tam super časy. Ale to byla doba zaslepení. Bohatí a superbohátí se zřejmě v tomto prostředí cítili velmi dobře. A pro mne bylo zábavou být jejich kuchařem. Jeden pokoj v tomto hotelu ve vrcholné sezoně stál 15 000 €. Přirozeně za jednu noc a se vším všudy. Pokud tam chtěli strávit delší víkend, rád jsem jim v tom dále pomáhal.

„Máte být mými svědky.“ Být poslušný znamená změnit toto slovo v činy. V tomto hotelu jsem byl hned po vyučení. Měli jsme tam kuchařského učně a ten chodil s námi ve 23 hodin po práci lyžovat. Ale ten učeň prožíval svou katolickou víru a nedělal z toho žádné tajemství. Vyprávěl mi dokonce, že na jaře pojedou do Lurd a bude tam pomáhat nemocným na vozíku. To na mě udělalo velký dojem. Jak je to možné, že sedmnáctiletý mladík užívá života, což je možné i v naší víře, ale pak svůj volný čas tráví v Lurdech? A v kostele? To na mě udělalo velký dojem.

Jednou mi řekl: „Ty, my máme příští pondělí setkání v klášteře Utnach, kam přijdou všichni pomocníci z Lurd. Pojď se mnou.“ Řekl jsem: „Tam určitě nepůjdu, jste tam všichni katolíci a v tom je něco sektářského, člověk se musí moc přizpůsobovat. Mně stačí, že znám tebe.“ Ale nakonec jsem šel a musel jsem konstatovat: Je tu mnoho mladých lidí a také mnoho rodin s dětmi. Hráli si. Byli tam mnozí a mnoho mladých.

A teď přijde na řadu druhá pro mne důležitá osoba, o které jsem se zmínil na začátku: byl to mnich, bratr Leo Schwager. Byl to muž kolem 75 a seděl na svém pojízdném křesle. My ostatní jsme seděli na zemi a on nám vyprávěl, jak byl ve svých 50 letech v Lurdech uzdraven. Již jako mnich měl roztroušenou sklerózu v konečném stádiu. Vystrčili ho na Růžencovém náměstí před baziliku a šel kolem kněží s Nejsvětější svátostí. Nemohl už hýbat prsty na noze a mouchy se mu procházely po obličejí. Kněz ho požehnal a najednou pocítil ránu od hlavy až k patě v celém těle. Myslel, že má umřít. Místo toho vyskočil z vozíku a padl na kolena před Nejsvětější svátostí. Všichni přiběhli: „Otče, Leo, co je s vámi?“ „Je mi dobře. Jsem zdravý!“ A stál zde tak silný a zdravý, jak to mohu dnes udělat já před vámi. V tom okamžiku jsem si pomyslel: Jestli Bůh dělá zázraky i dnes, ne jen tehdy v Písmu svatém, pak už nechci déle žít tak, jak žiji. Bůh musí existovat!

Teď bychom mohli říct to, co říká mnoho lidí: „Jestli ti víra vyhovuje, tak je to dobré. Já ji nepotřebuji.“ Ale tu přece nejde o otázku, co mi vyhovuje, ale o otázku: Je Bůh skutečná pravda nebo ne? A od tohoto okamžiku se můj život podstatně změnil. Byl jsem stále ještě kuchařem, ale začal jsem se modlit. Neznal jsem přesně Otčenaš, nějak jsem si ho slepil, ale začal jsem se modlit. Byl jsem právě v Interlaken v hotelu, pořád ještě jako reformovaný, ale víra začala mít pro mě velký význam a mohu vám říct: v takovém hotelu nemá člověk normálně v neděli volný čas. Ale věřím, že to už byla vedoucí Boží ruka, protože já jsem v neděli měl čas navštívit bohoslužbu. Oba kostely, evangelický a katolický, jsou vedle sebe. Katolický měl mši ráno a večer, reformovaný jen ráno. To mi umožnilo jít ráno do evangelického a večer o 50 m dále do katolického

svou lásku k Otci, abychom nezapomínali, jak nás náš Otec miluje. Právě proto, že jde o pravdy, které tvoří základ víry, staly se také cílem rafinovaných útoků našeho Nepřítele, a musíme bohužel konstatovat, že jeho útoky jsou velmi úspěšné. V době, kdy dominující lidskou vlastností a hlavním motivem jednání se stala pýcha, navedl ďábel dokonce Boží služebníky, aby uvedli v pochybnost pravdy nezákladnější, i tu, že Ježíš Kristus je jednorozený Boží Syn, který se vtělil, aby nás svým učením, svou smrtí a zmrtyvýchvstáním zachránil od věčné smrti. Jestliže tato pravda je zpochybněna, žádná jiná pravda neobstojí. Není tomu dávno, co celou církví začaly otrásat neslychané skandály duchovních osob, které pohlavně zneužívaly nezletilé. Ale čím jsou tyto skandály proti daleko většímu pohoršení, který propukl u našich sousedů. Více než tři sta rakouských farářů vyzvalo své spolubratry a věřící k otevřené neposlušnosti vůči biskupům a Svatému otci. Svou revoltou chtějí prosadit staré a otřepané požadavky, s nimiž vystoupila iniciativa *Wir sind Kirche* již před dvaceti lety. Zajatcem své „stávky“ učinili odbojní kněží samotného Pána Ježíše, kterého začali podávat ve svatém přijímání komukoliv, kdo projeví zájem, včetně jinověrců, těch, kte-

kostela. A to mi také dalo čas k porovnání a čím dále tím více se mi líbila ta katolická bohoslužba a přitahovala mě. Začala dlouhá cesta ke kněžství a k důležité pravé víře. Následovalo mnoho otázek adresovaných kuchařskému učni a tomu mnichovi.

Mezitím jsem pracoval také na lodi. Loď brázdila světová moře. Byla to nádherná doba a já jsem byl v počátečním stadiu mé víry. Začali o mně říkat, on není normální, a to niko-

ří žijí v nedovoleném svazku, i těch, kteří oficiálně vystoupili z církve. O rozsahu pohoršení svědčí skutečnost, že postoj těchto farářů podporují tři čtvrtiny rakouských věřících. Jak je to možné? Na teologické akademii v srpnu v Aigenu (Rakousko) analyzoval Dr. Peter Düren německé učebnice náboženství a konstatoval, že jsou to často učebnice ateismu. Jejich dlouhodobé používání svědčí o tom, že kněží i laici museli také být k tomu vedeni v seminářích a na teologických fakultách celá desetiletí. Otevřená neposlušnost kněží je prohloubením postupně rostoucí svévole, která se již dávno začala projevovat i na poli liturgie. Touto vzpourou je uvedeno v pochybnost prakticky všechno. Ti, kteří dávno ztratili pravou víru a lásku, vůbec nemyslí na svou nápravu, ale požadují takové změny v církvi, aby celá žila tak, jak žijí oni: bez opravdové víry a bez lásky.

„Pomoz, Pane, zbožných je stále méně, věrnost mezi lidmi se ztratila, jeden druhého slovy obelhává, mluví klamnými rty a dvojakým srdcem.“ „Když se všechno od základů hroutlí, co tu dokáže spravedlivý?“ Snad dokáže ve světle výše citovaných Izaiášových slov v slzách a postu prosit Pána, aby se smiloval, otevřel oči slepým a přivedl je zpět do své náruče.

-lš-

liv kvůli víře, ale protože jsem v přístavech nevyhledával domy s červenou lucernou, nechodil na rothschildovské večery a protože jsem vždy spal na lodi ve své kabině a nikdy ne u někoho jiného. O Vánocích jsme byli někde u ostrovů Seychely a zaměstnanci si věšeli na dveře přání veselých Vánoc a šťastného nového roku s vánočními baňkami. Jen jeden měl něco jiného: *Právě Vánoce znamenají, že Bůh dal svého jediného Syna, aby každý, kdo v něho věří, měl*

život věčný. (Jan 3,16) Nevěděl jsem se v Bibli a nevěděl jsem, co to znamená. Asi to převyšil Jan ve 3 hod. a 16 minut. Pak jsem se s ním dal do řeči, měl z toho velkou radost a já jsem se dověděl, že jde o místo v Janově evangeliu a zjistil jsem, že to odpovídá také místu v mé Bibli.

O nějaký rok později jsem 11. února po jednorozční výuce pro konvertity mohl přistoupit ke svatému přijímání a k birmování. Ještě jako protestant jsem dvakrát nebo třikrát navštívil Lurdy a dělal totéž, co můj přítel z hotelové kuchyně. 11. února je ostatně den Panny Marie Lurdské.

Byl jsem tedy katolík, ale moje další cesta k povolání byla zcela otevřená. Musím také říct: Čím více jsem se seznamoval s vírou, tím více jsem se distancoval od luxusní pětihvězdičkové gastronomie. Nedělali jsme jen nějaké řízky a brambůrky, ale provozovali jsme úplné umění s potravinami. Celé hodiny jsme seděli nad talířem a uvažovali: Máme tam dát ještě mrkvičku, anebo ji dát na bok? A pak jsme to fotografovali.

To mě pak začalo unavovat. Dnes to vidím opět poněkud jinak. Tak jsem si myslel, že bych se měl orientovat jinam a chtěl jsem jít k policii. Absolvoval jsem přijímací zkoušky, i když byly těžké, a myslel jsem si, že je cesta otevřená. Ale byly tu ještě psychologické zkoušky. Ty nedělali u policie. Myslel jsem si, to nebude žádný problém. Ale k mému úžasu jsem u těchto zkoušek neobstál. Nebyly to pro mě veselé chvíle. Poslal jsem dotaz, proč. Zhroutl se mi celý svět, protože jsem měl přítelkyni a už jsem přesně věděl, kde bych chtěl bydlet a mít rodinu, a pak přijde zpráva. Nikdy na to nezapomenu. Stálo tam doslova toto prorocké slovo: „Pane Liebre, zjistili jsme, že váš osobní vývoj ještě není uzavřen.“

(Dokončení příště)

Překlad -lš-

Ve stínu světa financí a politiky ve Spojených státech došlo ke změně povědomí na nábožensky orientovaných vysokých školách. Až do devadesátých let působily ideologie spíše směrem k relativismu. Studentské domovy přijímaly chlapce i dívky, na náboženské vyznání se příliš nepřihlíželo, kritéria pro přijetí stále klesala. V posledních letech se projevuje katolická renesance těchto škol.

Katolická univerzita ve Washingtonu přijímá v daném školním roce do svých kolejí buďto muže, nebo ženy. Odůvodnění je prosté: zjistilo se, že v komunitách s jedním pohlavím jsou studijní horlivost i výsledky značně lepší. Zdá se, že si to přejí sami studenti. Cítí se rušení stálými večírky a trvalé pokušení druhého pohlaví vadí jejich studiu. Dokonce i liberální *New York Times* s překvapením referují o této změně mravů, která se týká nikoliv všech, ale jen katolických učilišť.

Tato ubytovací revoluce je výsledkem dlouhého vývoje. Je to úsilí nové misijní generace. Podrobně o tom pojednává Naomi Schaefer Riley v knize *God on the Quad* (jak náboženské školy a misijní generace mění Ameriku). Autorka nejdříve konstatuje, že se ve vzdělávání příliš rychle začíná se sekularizací a nepřátelským postojem proti etablovaným náboženstvím. Příliš často se setkáváme s osvobozením od „pout“ morálky a s potlačováním různých forem „diskriminace“. Ale to je příliš krátkozraké. Na 700 náboženských vysokých školách studuje 1,3 milionu studentů. Autorka z nich poznala osobně 20. Dospěla k závěru, že tito studenti odmítají duchovně prázdnou a sekulární výchovu běžnou na těchto školách.

Počet studentů na těchto školách stoupá. Více než 100 členů „Rady pro křesťanské koleje a univerzity“, kteří vyučují světonázorové předměty, se zavázalo, že budou vyučovat důsled-

Jasná pravidla, misijní duch, prvotřídní vzdělání

Nábožensky orientované vysoké školy jsou v USA stále oblíbenější - i hospodářství hodnotí jejich přednosti

ně náboženskou nauku a proti roku 1990 stouply imatrikulace o 60 %. To platí i pro katolické školy, stejně jako pro školy pravověrných židů.

Většina studentů přichází ze soukromých škol a velká část z nich nechodila do státních škol, ale vzdělávala se v rodině. Tyto domácí školy, kde se uplatňuje soukromá výuka, zaznamenávají velký vzestup. Na katolické škole Tomáše Akvinského je takových žáků 30 %.

Učitelé sbory se domnívají, že jejich absolventi si osvojí silný étos svých odborných učitelů a že budou schopni změnit převládající sekulární kulturu. Že to není pouhý sen, ukazuje případ z velmi liberálního státu Massachusetts, kde se stal guvernérem

absolvent nábožensky orientované Birmigham Young University, Mitt Romney. Tento mormon patří k „horkým“ republikánským kandidátům pro Bílý dům v roce 2012.

Evangelikální křesťanská Bob Jones University požaduje od studentů při imatrikulaci podpis vyznání víry, ke kterému patří, že se budou inspirovat Bibli a Kristem jako Zachráncem světa. Musí se pravidelně účastnit shromáždění v kapli. Mnozí studenti se připravují na misijní poslání v Evropě. Platí zde přísné předpisy o oděvu, chování, vycházení z ústavu, pití a vztahu ke druhému pohlaví.

I na jiných nábožensky orientovaných školách platí podobné zásady, které se týkají nejen pi-

ti a sexuálního chování, ale také hudby a četby. Nejedná se zde o pouhá pravidla, ale o konkrétní orientaci a formování charakteru, aby byli vyzbrojeni i pro styk se světem. Podle autorky Schaefer Riley se studenti učí, co je na sekulární kultuře dobrého, aby měli nástroje k samostatnému rozhodování a poznávání.

Na humanistické vysoké škole Tomáše Akvinského v Jižní Kalifornii je místo pro 300 studentů. Duchovní dráhu nastupuje 11 % absolventů. Podle P. Wilfreda Bordena je katolicismus základem identity této školy. V obyčejný všední den se 50 studentů účastní mše svaté. Učební plán zahrnuje díla klasické literatury, filosofie, dějin a přírodních věd. Převládající je sokratovská metoda - výuka formou rozhovoru.

Některý zaměstnavatel může být k takto orientovaným absolventům skeptický, ale vidí také přednosti. Studenti jsou schopni týmové práce, znají jazyky, především pokud se scházejí k misijní přípravě v zahraničí. Vědí, co je přijatý úkol. Ve světě relativismu a etického minimalismu jsou to právě absolventi takových škol, kteří mohou s vysokou odpovědností pracovat v nemocnicích, v oblasti práva i v hospodářství. Když někdo přemýšlí o tom, co je Boží vůle a co od něho Bůh žádá, je to jeho práci velmi na prospěch.

Příklad USA ukazuje, že protináboženské předsudky jsou neoprávněné. Jedním z předsudků je, že takoví absolventi jsou v intelektuální oblasti zaostalí. Ale opak je pravdou. Tito absolventi vysoko předčí své kolegy ze státních škol.

Obliba těchto absolventů v USA dokazuje význam nábožensky orientovaných škol a svědčí o zájmu lidí o hlubší a důslednější křesťanské vedení v protikladu k vlažnému životnímu postoji sekulární společnosti, která tyto touhy už dávno není schopná naplnit.

Der Fels 8-9/2011
Překlad -lš-

RUSKO ZAVÁDÍ DO ŠKOL VÝUKU NÁBOŽENSTVÍ

Představitel ministerstva vzdělávání Maxim Dulinov v Moskvě sdělil, že Rusko plánuje na všech stupních škol zavést výuku náboženství a etiky. Od roku 2009 existuje již šest volitelných oborů: ruské pravoslavné náboženství, islám, židovská a buddhistická nauka, etika nebo základy světových náboženství. Vyučují předem vyškolení laičtí učitelé. Výuku náboženství na školách zrušil komunistický režim v roce 1917.

ÚSPĚŠNÁ INICIATIVA

Ve Švýcarsku uspěla iniciativa pro uspořádání referenda, ve kterém se občané mohou vyslovit proti tomu, aby byly potraty hrazeny z prostředků nemocenských pokladen. Financování potratů je soukromou záležitostí. Nikdo nesmí být nucen, aby se podílel na jejich úhradách. Pro iniciativu bylo shromážděno 109 597 platných podpisů. Musí být tedy uspořádáno referendum o této otázce.

BERLÍNSKÝ PRIMÁTOR MÁ POCHOPENÍ PRO PROTESTNÍ AKCE

Úřadující berlínský primátor má „velké pochopení“ pro protesty proti sexuální nauce katolické církve, které jsou ohlášeny v době návštěvy Benedikta XVI. To prý neodporuje duchu pohostinství, které máme projevit při státní návštěvě. Primátor, který je sám katolík, je ochoten informovat papeže, že žije jako homosexuál se svým přítelem.

Kath-net

Znamení a milosti naší doby

Sen svatého Jana Boska o námořní bitvě proti Církvi, kterou papež bezpečně zakotvil mezi dvěma sloupy – Eucharistií a Pannou Marií, je nám dobře známý.

V posledních desetiletích můžeme zřetelně a až nápadně sledovat, jak papež Jan Pavel II. a jeho nástupce Benedikt XVI. vedou loď Církve právě k těmto dvěma záchranným sloupům: k Nejsvětější svátosti a k Matce Boží Panně Marii.

V roce 1999 byla ve Vatikánu v kapli „Redemptoris Mater“ (Matka Vykupitelova) zřízena nová stropní mozaika. Je na ní zobrazen ukřižovaný Pán. Maria objímá Ježíše zezadu a podporává levou rukou jeho tělo. Pravou rukou zachytává Kristovu krev, která vytéká z jeho boku. Maria je tu představena jako ta, která nám přináší Ježíšovo Tělo a jeho Krev. Tak jako v Betlémě porodila celému světu Ježíše, tak nám Ho nyní přináší každému jednotlivě v Eucharistii. Maria je jako pravzor a předobraz Církve svou charakteristikou Prostřednice všech milostí, která má dispoziční právo nad Eucharistií, kterou vlastní jako zvláštní milost. Tato svátost je totiž bezpečnou cestou ke spáse, je to nejvznešenější plod vykoupení skrze Ježíše Krista. Proto je úkolem Panny Marie pečovat o to, aby Ježíš Kristus byl v této svátosti stále více poznáván a milován. Je jejím úkolem rozšiřovat Eucharistii po celém světě a bránit víru v Eucharistii proti všem bludařům a bezbožníkům. Maria připravuje duše pro její přijetí, podněcuje je, aby Ježíše v Nejsvětější svátosti navštěvovali a zachovávali u ní čestnou stráž. Maria je strážkyní pokladu Nejsvětější svátosti, všech milostí, které k Eucharistii vedou a které z ní vycházejí.

Vtělení - Maria Pánův svatostánek

Mezi Vtělením a Eucharistií je hluboká souvislost. Svatý Augustin říká, že při Vtělení

Maria přijala Slovo s větší blažeností do svého srdce než do svého těla. Ba co více, dodává: Co by jí prospělo přijmout Krista do svého těla, kdyby Ho plná lásky nenesla ve svém srdci? Také Kristus musel být přijat do jejího srdce dříve, než Ho přijala a nosila ve svém těle – přechází od jednoho přijímání k druhému. Maria je vzor duchovního přijímání a spojení se svátostným Spasitelem.

Bl. Jan Pavel II. napsal v encyklice „Ecclesia de Eucharistia“: *Maria nás může k této svátosti vést, protože k ní má hluboký vztah. Na první pohled evangelium o tomto tématu mlčí. Ve vyprávění o ustanovení na Zelený čtvrtek se o Marii nemluví. Napak se ví, že byla mezi apoštoly přítomna, když „jednomyslně setrvali na modlitbách“ (Sk 1,14) v první komunitě shromážděné po nanebevstoupení v očekávání Letnic. Tato přítomnost nemohla jistě chybět při slavení Eucharistie mezi věřícími první křesťanské generace, v lámání chleba. [Sk 2,42] (EdE 53)*

Co musela Maria pociťovat, když z úst Petra, Jana, Jakuba a jiných apoštolů slyšela slova z Poslední večeře: *Toto je moje tělo, které se za vás vydává. (Lk 22,19)* Toto Tělo, přinášené jako oběť pod svátostnými způsoby, bylo totéž tělo, které nosila ve svém lůně.

Jeden profesor teologie vypráví, jak se ho jeden žák zeptal, zda Maria přistupovala ke svatému přijímání. Tato otázka byla možná míněna jako „chyták“. Jak však byl student překvapen, když mu profesor v hlubokém přesvědčení tvrdil, že Maria prožívala přijímání nejen během svého devítiměsíčního těhotenství, ale také po nanebevstoupení svého Syna, když ho pravděpodobně každodenně přijímala pod způsobem proměněného chleba.

Ale kromě účasti na eucharistické hostině je možno odvodit Mariin vztah k ní z jejího vnitřního postoje. Maria je v celém svém životě *Žena spojená s Eucharistií*. Církev, která se na ni dívá jako na svůj pravzor, je povolána, aby následovala její vztah k tomuto svatému tajemství. Maria nás k tomu formálně vybízí. Je to, jako by říkala: *Neváhejte, důvěřujte slovu mého Syna. On byl s to proměnit vodu ve víno a stejně tak je schopen učinit z chleba a vína své tělo a svou krev a odevdat tak v tomto tajemství věřícím živou památku na svou Paschu a stát se „chlebem života“.* (EdE 54)

V určitém slova smyslu prokazovala Maria úctu Eucharistii ještě před jejím ustanovením, a to na základě skutečnosti, že nabídla pro vtělení Božího Slova své panenské lůno. Maria přijala při zvěstování Božího Syna také ve fyzické pravdě jeho těla a krve a uskutečnila to, co

slu prvním svatostánkem a první monstrancí, neboť Boží Syn, lidským očím ještě neviditelný, vyzařuje své světlo z Mariina pohledu a hlasu. Papež Benedikt XVI. řekl při původu Božího Těla v roce 2005, že Mariina cesta k Alžbětě byla svým způsobem *první eucharistické procesí* v církevních dějinách.

Maria a přijímání věřících

Jaké to má praktické důsledky?

Svatý Ludvík Maria Grignion z Montfortu ve svém díle „O pravé mariánské úctě“ říká:

Pokorně poprosíš tuto laskavou Matku, aby ti propůjčila své Srdce, abys tam přijal jejího Syna do stejných podmínek jako Ona. Připomeneš Ji, že se jedná o slávu jejího Syna, aby nebyl vložen do srdce tak znečištěného jako tvoje... Ať tedy ráci přebývat u tebe, aby tam přijala svého Syna... Požádáš Ji tedy o její Srdce těmito něžnými slovy: „Přijímám Tě za své všechno. Dej mi své Srdce, Maria!“ (266)

Nebo Matka Tereza pokládala za svou nejoblíbenější tuto modlitbu:

Maria, Matko Ježíšova, daruj mi své Srdce, tak krásné, tak čisté, tak neposkyrněné, plné lásky a pokory, abych byla schopná přijmout Ježíše v Chlebu života, milovat Ho, jak Ty jsi Ho milovala, a sloužit Mu v otřeseném přestrojení těch nejchudších mezi chudými.

Jsmo povoláni, abychom se nechali Mariinou rukou přivést k Pánovu stolu. Ona, eucharistická Žena, nám pomůže přijímat Ježíše v Eucharistii tak důstojně, jak to činila Ona, a tak Ho milovat, jak Ona Ho milovala. Skrze Marii se staneme stále více eucharistickými lidmi.

-sks- 17/2011
Překlad -lš-

se svátostně děje v každém věřícím, který přijímá Pána pod svátostnými způsoby.

V tajemství vtělení předjímala Maria eucharistickou víru Církve. Při návštěvě Alžběty nesla vtělené Slovo ve svém lůně, a byla tak v určitém smy-

Bl. Jan Pavel II. zpovědníkům

Z projevů, které pronesl bl. Jan Pavel II. k členům Apoštolské penitenciárie

V těchto svých vystoupeních chtěl papež Jan Pavel II. podat svědectví, jak kněz, který vykonává úřad zpovědníka s vírou a velkodušností, nachází také mnoho důvodů k radosti. Nejen že se může setkávat přímo s jednotlivými věřícími, tak jako Ježíš přijal Zachea, Samaritánku a hříšnou ženu, radost, že je připuštěn k prahu srdcí a dále až ke skrytým osobním příběhům; je to útěcha, že může vyslovit slova povzbuzení, pokoje a milosrdenství, slova, která často spolu s milostí posvěcující vracejí křesťanskou citlivost.

Dnes je v módě mluvit nikoliv o zpovědi, nýbrž o svátosti smíření, což je do určité míry oprávněné již z hlediska letného historického pohledu, protože svátost zpovědi v prvních staletích v povědomí církve zdůrazňovala především aspekt pokání. Ale všichni vědí, že se jednalo o zárodek rostliny, která se rozvíjela. Proto papež ve svých projevech mluví o zpovědi, službě zpovědi, o svátosti pokání a svátosti smíření, a to v kontextu, který ozřejmuje mnohoznačný obsah jediné svátosti.

„Ti, kdo přistupují ke svátosti pokání, získávají od Božího milosrdenství odpuštění urážek, kterých se proti Bohu dopustili, a zároveň se smířují s církví, kterou zranili svými hříchy a která svou láskou, příkladem a modlitbami pracuje na jejich obrácení.“ (LG 11)

Večer o Velikonocích se Ježíš zjevil apoštolům shromážděným ve Večeřadle, v plnosti velikonoční radosti vylil na ně Duchu Svatého a spojil do jednoho daru moc a povinnost, tzn. poslání odpuštění hříchy. Pán neváhá udělit svým učedníkům, kteří jsou pouhými lidmi, neslýchanou moc pronikat hluboce do osudu hříšníků. On sám se narodil, žil a zemřel pro hříšníky. Ale Ježíš skrze tuto službu, kterou ustanovil ve Večeřadle o velikonočním večeru, odpuští hříšníkům také dnes skrze úkon obdařený aktuální účinností, která není pouhou připomínkou, jak se někteří domnívají a říkají, že je to dosti učinění skutečně jednou provždy na Kalvárii. Tito lidé si neuvědomují, že

tak nivelizují svátostnou ekonomii a zmenšují nekonečnou posvěcující moc Vykupitele, který uděluje spásnou moc svátostným úkonům, takže nekonečná moc Boha Stvořitele nepůsobí přímo, nýbrž uděluje důstojnost jednotlivým tvorům. Svátost pokání proto není určena k tomu, aby odpouštěla hříchy bez rozdílu všem lidem, nýbrž činí tak výběrově pouze těm, kteří skrze křest vstoupili navždy do církve a jsou povoláni, aby žili v plnosti z jejího tajemství. Jsou na světě nejen sami o sobě, nýbrž také jako údy těla, jehož hlavou je Kristus ukřižovaný a zmrtvýchvstalý, pramen božského života pro ty, kteří jsou jeho.

Z toho čerpají všechny dokumenty, které se týkají povinnosti kněží a práv pokřtěných

přístupovat ke svátosti pokání v její normální formě, tj. osobního individuálního ústního vyznání hříchů. Papež jasnými slovy zdůrazňuje princip (obsažený v Kodexu církevního práva, kán. 960), podle kterého jediný řádný způsob, jakým může pokřtěný dosáhnout odpuštění těžkého hříchu, je smíření s Bohem a s církví v úplném individuálním vyznání hříchů, po kterém následuje rozhřešení udělené knězem.

Na základě této povinnosti a tohoto práva a z jejich vzájemné souvislosti se rodí doporučení kněžím, aby byli velkodušní, trpěliví, obětaví v tom, jak se věnují službě zpovědníků, a aby rozjímalí o vznešenosti této služby,

„CESTA KRÁSY“ - dokončení ze str. 2

Boží přítomnost. Nevstoupil do chrámu z důvodu víry, vstoupil právě proto, aby hledal důvody proti křesťanům, a milost Boží naopak zapůsobila na jeho srdce.

Draží přátelé, zvu vás, abyste objevovali důležitost této cesty také pro modlitbu, pro náš živý vztah k Bohu. Města a země na celém světě obsahují poklady umění, které vyjadřují víru a připomínají vztah k Bohu. Návštěva míst umění je tedy nejen příležitostí ke kulturnímu obohacení, - jistě i to - ale především se může stát okamžikem milosti, podnětem k posílení našeho pouta a našeho dialogu s Pánem, abychom se zastavili a rozjímalí - v pře-

chodu od prosté vnější skutečnosti k hlubší realitě, kterou vyjadřuje - o paprsku krásy, která nás zasahuje, která nás jako by v nitru zraňuje a zve nás vzhůru k Bohu. Končím modlitbou žalmu 27: „O jedno prosím a to jediné žádám, abych směl přebývat v domě Hospodinově po všechny dny svého života, abych směl rozjímat o Hospodinově kráse a obdivovat jeho svatyni.“ (v. 4) Doufejme, že Pán nám pomůže rozjímat o jeho kráse jak v přírodě, tak v uměleckých dílech, aby se nás dotklo světlo jeho tváře, abychom také my mohli být světlem pro našeho bližního. Děkuji.

*Bollettino Vaticano 31. 8. 2011
Překlad -lš-*

kteřá s výjimkou slavení Eucharistie převyšuje všechny ostatní úkoly kněžské služby. K překonání určité krize ve využívání svátosti zpovědi kromě jiných faktorů přispívá právě tato připravenost kněží, kteří se nedávají odradit velkými nároky této služby a překonávají malomyslnost, která by mohla vznikat ze skutečnosti, že tato vzácná služba nepřitahuje velký potlesk, protože její plody se hned neprojevují viditelným způsobem.

Projedme tedy některé důležité dokumenty, které obsahují nauku církve, která se této problematiky týká. Vše stojí na dvou pilířích, které bychom mohli označit za klíčová slova: *vldné přijetí a pravda*.

Pod termínem vldného přijetí rozumíme takové chování a jednání, které vychází z velké úcty k lidské osobě, a to na základě vztahu mezi Bohem a kajícníkem. Sám Bůh respektuje inteligenci a svobodu člověka, který nese odpovědnost za své skutky. Boží působení ve zpovědi podobně jako v ostatních svátostech vychází ze svobodné dispozice subjektu, a je-li tato dispozice kladná a spásná, podporuje ji milost *předcházející a pomáhající*. Na základě vztahu mezi kajícníkem a církví zvláště v posledních pontifikátech se pojetí žádoucího chování zpovědníka prohloubilo a církev se nebojí konfrontace se současnou vědou o člověku, zvláště s psychologíí a sociologíí, kterým se otevírá, ovšem s vědomím, že rozhodující je Boží slovo, které *trvá na věky*. Nejedná se o to, postavit jednání člověka nad jednání Krista, protože je to vždy Kristus, který vybízí kajícníka, aby se prostřednictvím kněze nechal vysvobodit ze hříchu a otevřel se novému božskému životu.

(Pokračování)

*Paenitentia apostolica:
Sacramento della penitenza nei
messaggi di Giovanni Paolo II*

Překlad -lš-

Zatímco o účasti nej-
světější Panny Marie
na příchodu Božího

Syna na tento svět se dovídáme jenom ze zprávy evangelisty svatého Lukáše, o její přítomnosti na Kalvárii nás informuje jen důsledný dokumentarista apoštol Jan. Bolest Matky a její mlčenlivá spoluúčast na umučení a smrti svého Syna odedávna dojmala věřící lid i umělce všeho druhu. Příkladem způsobem pochopilo úctu k Panně Marii v 13. století sedm bohatých kupců ve Florencii, kteří na její přímý podnět opustili své obchody a založili žebřavý řád Služebníků Panny Marie. Tyto mnichy obzvláště uchvacoval podíl Matky Boží na vykupitelském utrpení jejího Syna a stal se pro ně podnětem k šíření zvláštní úcty k Panně Marii Sedmiboletné. V 15. století se řád velmi rozšířil v Německu a zde byla tato forma mariánské úcty hlavním podnětem k ustanovení zvláštního svátku. Málokdo ví, že na založení tohoto svátku mají svůj zcela obzvláštní podíl i naši čeští předkové. V dekretu kolínské synody z roku 1423 se totiž praví, že tento svátek se zavádí „k počtě svaté a neposkvrněné Panny a Matky Boží, k počtě její úzkosti a bolesti pod křížem... zvláště pak pro bezbožnost husitů, kteří spalují a ničí obrazy zasvěcené Ukřižovanému a slavné Panně“. Do Říma se tento svátek dostal až v roce 1725 a Benedikt XIII. jej pak rozšířil na celou církev a stanovil na pátek po Smrtné neděli (5. neděle postní). V roce 1814 připojil Pius VII. druhý liturgický svátek Bolestné Matky Boží, který navazuje na svátek Povýšení svatého Kříže a uctívá Pannu Marii jako tu, která si svým utrpením zaslouží titul Královny mučedníků. Nový liturgický kalendář sloučil oba svátky v jeden. To, co husité ničili a pálili, se jistě znovu zaskvělo v četných kláštřích servitů, které byly založeny i u nás zvláště v 17. a 18. století.

Na slovíčko

Svým duchovním zrakem titomniši nazírali, jak je Boží Syn stále křížován v hříšných bratřích a sestřích a uchvacoval je příkladem Panny Marie, která jako „služebnice Páně“ spolupracuje na spasitelném díle svého Syna. Jejich více než sedm století starý pronikavý pohled na trpící Matku Boží a její poslání v díle spásy ukazuje, že role Panny Marie jako spoluvykupitelky není novodobá idea, ale dávné přesvědčení teologů a světců, kterého se Panna Maria v dnešní době v Amsterdamu právem dovolává a činí tak právě v našem zájmu. Důvěrný přítel svatého Bernarda, opat Arnald z Bonneval († 1156) ve svém díle *Libellus de laudibus BMV* (Knížečka chval blahoslavené Panny Marie) to vyjádřil slovy: „Jedna byla vůle Krista i Marie, jeden celopal přinesli oba Bohu: ona krví srdce a on krví těla.“ Panně Marii vkládá do úst tato slova: „Jeho bolest byla moje bolest, protože jeho srdce bylo moje srdce.“ Svatý Bernard přináší tento výmluvný obraz: „Protože kopí, které probodlo Kristův bok, už nemohlo zasáhnout jeho duši, proniklo o to hlouběji do srdce jeho Matky.“ Svaté Brigitě Švédské se Panna Maria svěřila:

El Greco (1541-1614): Mater Dolorosa

la: „Můj Syn a já jsme vykoupili svět jako jedním srdcem.“ Podle svaté Mechtildy je Matka Boží „více než mučedník“ a ve svých litaních ji vyzývá jako „růži mučedníků“. Maria na Kalvárii nezemřela tělesně, ale pro lásku byla spoluukřižována (concrucifabatur affectu).

A. Bouts (1451-1549): Mater Dolorosa

Kalvarská scéna nám představuje utrpení Matky Boží v lidsky nejdramatičtější podobě. Ve skutečnosti provázelo nevýslovné utrpení celý její život. Jestliže u mnoha světců obdivujeme, do jaké hloubky nazírali božské skutečnosti, oč hlouběji je nazírala bez poskvrny počatá nejčistší Bohorodička. Ona se ze všech tvorů nejdokonaleji radovala z Boží slávy a řádu Stvořitele, ale proto také nejvíce ze všech trpěla pro každé jeho porušení a hanobení Boží slávy. Pro svoji svatost a čistotu věděla dobře, co znamená pro Božího Syna jeho vtělení a k čemu je určeno. Tak jako sestoupil, aby se obětoval, tak se s ním od počátku obětuje i jeho Matka. Nekonečná láska k Synu ji vede k dokonalé spolupráci. Nikdo z lidí není tak ztotožněn s jeho vůlí a nikdo tak nepravne po jejím naplnění. Jak dosvědčil Pán Mons. Micheli-

nimu, aby naplnila tuto oběť, „moje Matka strávila sama sebe. Oběť se ničí, oběť se strávuje. Její bolest a oběť byla tak nekonečná, jak nekonečná byla její láska.“ Proto také přijala dobrovolně skryté zdrcující utrpení pro celý zbytek svého života po nanebevstoupení svého Syna, jak nám to sám o ní prozradil: „Moje Matka přijala nejen oběť kříže, která se naplnila

v historickém okamžiku, ale přijala také oběť Kříže v jejím trvání v čase.“ „Ona byla, je a bude Spoluvykupitelkou, tak, jako je se mnou spojena v dokonalé jednotě.“ Maria o této jednotě říká: „Jsem spojena s Ním v lidském rodu, protože žiji v Něm. On, jeho božská přirozenost, žije ve mně a moje lidská přirozenost žije v Něm. Všechno, co je jeho, je moje, a všechno, co je moje, je jeho.“

Máme v nebi Matku, která je současně přítomná na zemi, protože nepopsatelně miluje své děti, které Ježíš na kříži obětoval Otci a které ona zplodila v bolesti pro život věčný. Tisíce zjevení svědčí o této její přítomnosti. Lidé k ní přicházejí s prosbami o pomoc a uzdravení. Smilovává se nad tělesnými neduhy a podle okolností je buďto uzdravuje, nebo učí snášet, obětovat. Ale daleko více ji trápí neduhy duše a srdce, a to nejen těch, kteří za ní přicházejí, ale právě těch, kteří ji neznají, nechtějí znát, nebo dokonce jí pohrdají a urážejí ji. Tyto urážky a hříchy jí působí nevýslovné utrpení, protože máří Boží vůli a její nesmírnou touhu po záchraně všech lidí, takže nemůže naplnit to, co od ní Otec a Syn očekávají. Tak jako její láska k Synu ji ztotožnila s ním a jeho obětí, tak očekává od svých dětí, že jejich láska je spojí s její obětí. Spoluvykupitelka toužebně hledá spoluvykupitele. Čím více se jich připojí k Matce Mučednici, tím spíše zvítězí její Neposkvrněné Srdce.

-Jš-

Pondělí 19. 9. 2011: 6:05 Octava dies (637. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu 6:35 Ekoauto (23. díl) 6:50 Kaple v poušti 7:05 Jaroslav Sucháček 7:20 Putování modrou planetou: Guatemala 7:55 P.S. 8:20 Přejeme si... 8:35 Cesty za poznáním: Badlands 8:45 Kde Bůh roní slzy [P] 9:05 Cesty za poznáním: Black Canyon 9:15 Poodří – mokřady mezinárodního významu České republiky 10:00 Nedělní čtení: 26. neděle v mezidobí 10:35 Léta letí k andělům (35. díl): Jitka Molavcová 10:55 Noekreace aneb Vandrování (105. díl) 11:05 Felicianek 10 11:15 Noeland (43. díl) 11:45 Sedmihlášky 11:50 OVCE.sk: Biele ovce 12:00 Polední modlitba [L] 12:05 Stonavská Barborka [P] 13:50 Octava dies (637. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu 14:20 Tradice Bílých Karpat 15:05 Lucie Cincialová – Nemají víno [P] 16:00 H2Onews (135. díl): Týdenní zpravodajský souhrn ze světa 16:10 Sýrie – kolébka křesťanství 16:30 GOODWILLBOY VII. 17:00 NOEparáda (130. díl) [L] 17:55 Cesty za poznáním: Colorado National Monument [P] 18:05 Hudba pod Rozsutcom 18:15 Cesty za poznáním: Lake Manyara 18:25 Sedmihlášky 18:30 CIK – CAK CIRKUS (13. díl): Lékár Slnko [P] 18:40 Náš dům v kosmu – ekologie a bioetika (3. díl): přednáší Marek Orko Vácha 19:00 Cesty za poznáním: Serengeti 19:10 Svatá země 19:25 Přejeme si... 19:40 H2Onews (135. díl): Týdenní zpravodajský souhrn ze světa 19:55 Z pokladů duše: Salesiánská evangelizace dnes 20:00 Svätý Josef Cottolengo 21:20 Na koberečku (110. díl) [P] 21:30 CampFest 2010 21:45 Výchov 22:00 Noční univerzita: Církevní rozměr víry a víra jako osobní přesvědčení – Aleš Opatrný 22:50 Noekreace aneb Vandrování (105. díl) 23:00 Dosiahnúť svoj cieľ 23:30 Octava dies (637. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu 0:05 Noemova pošta 2011: září 1:35 Poslech Radia Proglas.

Úterý 20. 9. 2011: 6:05 H2Onews (135. díl): Týdenní zpravodajský souhrn ze světa 6:15 Luboš Malý: Missa Antiqua 7:05 Dosiahnúť svoj cieľ 7:30 Cesty za poznáním: The Giant Trees Alishan 7:40 380. výročí příchodu Řádu piaristů 8:00 Marcel Van 9:00 Cesty za poznáním: Badlands 9:10 Eliška Servátková 9:25 Atlas Charity: Charita Vyškov-Dědice 9:40 Z Jasně Hory do světa 10:00 Octava dies (637. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu 10:30 Noční univerzita: Církevní rozměr víry a víra jako osobní přesvědčení – Aleš Opatrný 11:20 O jazykové komunikaci: Společná cesta 11:35 OVCE.sk: Biele ovce 11:40 Sedmihlášky 11:45 CIK – CAK CIRKUS (13. díl): Lékár Slnko 12:00 Polední modlitba [L] 12:05 Platinové písničky (51. díl): Dechovka 12:40 Svatá země 12:50 Sýrie – kolébka křesťanství 13:10 Pustevny 13:40 Putování modrou planetou: Guatemala 14:15 Kulatý stůl: Vzpomínáme s vděčností 15:20 H2Onews (135. díl): Týdenní zpravodajský souhrn ze světa 16:00 Přejeme si... 16:15 Cesty za poznáním: Ngorongoro Crater [P] 16:25 Omnia vincit amor [P] 16:50 Cesty za poznáním: Yellowstone NP 17:00 Léta letí k andělům (35. díl): Jitka Molavcová 17:20 Hermie – obyčejná housenka 17:55 Noeland (43. díl) 18:25 Sedmihlášky 18:30 CIK – CAK CIRKUS (14. díl): Riaditeľ prijíma [P] 18:40 Janáčkova filharmonie Ostrava 19:10 Noekreace aneb Vandrování (105. díl) 19:20 Tři pronikavá světla 19:40 Zpravodajské Noeviny: 20. 9. 2011 [P] 20:00 Benefiční koncert Charity Ostrava – Sešli se, aby pomohli [L] 21:50 Putování po evropských kláštěrech: Trapistický klášter v Mariawalu, Německo [P] 22:20 Misijní magazín (13. díl) [P] 23:25 Zpravodajské Noeviny: 20. 9. 2011 23:45 Přejeme si... 0:05 Cvrlikání (1. díl): Cvrlikání 1:05 Poslech Radia Proglas [L].

Středa 21. 9. 2011: 6:05 Zpravodajské Noeviny: 20. 9. 2011 6:20 Noekreace aneb Vandrování (105. díl) 6:30 Lucie Cincialová – Nemají víno 7:25 CampFest 2010 7:40 Ratibof, valašská dědina 8:15 Dobrý Pastier 8:50 Svatá země 9:00 Pro víta mundi – PhDr. Jaroslav Šturma 9:45 Cvrlikání (1. díl): Cvrlikání 10:50 Za lidštější svět 11:40 Sedmihlášky 11:45 CIK – CAK CIRKUS (14. díl): Riaditeľ prijíma 12:00 Polední modlitba [L] 12:05 U Pastýře 13:10 Náš dům v kosmu – ekologie a bioetika (3. díl): před-

náš Marek Orko Vácha 13:40 P.S. 14:05 Hlubinami vesmíru 14:45 Na koberečku (110. díl) 15:00 Cesty za poznáním: Badlands 15:10 Kaple v poušti 15:30 Cesty za poznáním: Lake Manyara 15:40 Zpravodajské Noeviny: 20. 9. 2011 16:00 NOEparáda (130. díl) 16:50 Cesty za poznáním: Arusha Park 17:00 Štúdio AHA! [P] 17:25 Sedmihlášky 17:30 CIK – CAK CIRKUS (15. díl): Tri prasiatka a vlk [P] 17:40 Přejeme si... [P] 18:00 10. výročí vzniku Fóra života: mše svatá a slavnostní program [L] 20:15 Liptál včera a dnes [P] 20:50 Noční univerzita: Katecheze jako výchova víry – doc. Dr. Ludvík Dřímál, Th.D. [P] 21:30 Janáčkova filharmonie Ostrava 22:00 Historie fašismu (3. díl): teorie a praxe fašismu [P] 22:30 Noekreace aneb Vandrování (105. díl) 22:40 Na větrné hůrce 23:00 Tradice Bílých Karpat 23:40 Dům holubi 0:05 H2Onews (135. díl): Týdenní zpravodajský souhrn ze světa 0:15 Luboš Malý: Missa Antiqua 1:05 Poslech Radia Proglas [L].

Čtvrtek 22. 9. 2011: 6:05 H2Onews (135. díl): Týdenní zpravodajský souhrn ze světa 6:15 Náš dům v kosmu – ekologie a bioetika (3. díl): přednáší Marek Orko Vácha 6:40 Liptál včera a dnes 7:15 Platinové písničky (51. díl): Dechovka 7:45 Sýrie – kolébka křesťanství 8:05 Janáčkova filharmonie Ostrava 8:30 Zpravodajské Noeviny: 20. 9. 2011 8:45 Putování po evropských kláštěrech: Trapistický klášter v Mariawalu, Německo 9:15 Sedmihlášky 9:20 Kulatý stůl: Vzpomínáme s vděčností 10:55 Přejeme si... 11:15 Apoštolská cesta Sv. otce do Německa: Uvítací ceremoniál na zámku Bellevue v Berlíně [L] 11:45 CIK – CAK CIRKUS (15. díl): Tri prasiatka a vlk 12:00 Polední modlitba [L] 12:05 Luboš Malý: Missa Antiqua 13:00 Poodří – mokřady mezinárodního významu České republiky 13:45 Pro víta mundi – PhDr. Jaroslav Šturma 14:25 Kde Bůh roní slzy 14:45 Noekreace aneb Vandrování (105. díl) 14:55 Noeland (43. díl) 15:30 Svätý Páter Pio z Pietrelciny – dobré dielo dobrého človeka 15:45 Apoštolská cesta Sv. otce do Německa: Studio Benedikt I. (1. část) [L] 16:15 Apoštolská cesta Sv. otce do Německa: Návštěva německého parlamentu v Berlíně [L] 17:15 Apoštolská cesta Sv. otce do Německa: Setkání se zástupci židovské komunity v německém parlamentu v Berlíně [L] 18:00 Apoštolská cesta Sv. otce do Německa: Studio Benedikt I. (2. část) [L] 18:30 Apoštolská cesta Sv. otce do Německa: Mše svatá na Olympijském stadionu v Berlíně [L] 20:35 Zpravodajské Noeviny: 22. 9. 2011 [P] 20:50 Výchov 21:00 U NÁS aneb od cimbálu o lidové kultuře (48. díl) [P] 22:05 P.S. [P] 22:30 Přejeme si... 22:45 Octava dies (637. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu 23:15 NOEparáda (130. díl) 0:05 Zpravodajské Noeviny: 22. 9. 2011 0:20 Putování modrou planetou: Guatemala 0:55 Poslech Radia Proglas [L].

Pátek 23. 9. 2011: 6:05 Zpravodajské Noeviny: 22. 9. 2011 6:20 Noekreace aneb Vandrování (105. díl) 6:30 NOEparáda (130. díl) 7:20 Tradice Bílých Karpat 8:00 Přejeme si... 8:15 Cesty za poznáním: Lake Manyara 8:25 CampFest 2010 8:40 Noční univerzita: Katecheze jako výchova víry – doc. Dr. Ludvík Dřímál, Th.D. 9:20 Hermie – obyčejná housenka 10:00 Na koberečku (110. díl) 10:15 U Pastýře 11:15 Apoštolská cesta Sv. otce do Německa: Návštěva Sv. otce v katedrále v Erfurtu [L] 11:45 Apoštolská cesta Sv. otce do Německa: Setkání Sv. otce s představiteli evangelické církve [L] 12:15 Apoštolská cesta Sv. otce do Německa: Ekumenická bohoslužba v augustiniánském klášteře v Erfurtu [L] 12:55 Přejeme si... 13:10 Sedmihlášky 13:15 Liptál včera a dnes 13:55 Stonavská Barborka 15:35 Náš dům v kosmu – ekologie a bioetika (3. díl): přednáší Marek Orko Vácha 16:00 Zpravodajské Noeviny: 22. 9. 2011 16:15 Omnia vincit amor 16:40 Tři pronikavá světla 16:55 Putování po evropských kláštěrech: Trapistický klášter v Mariawalu, Německo 17:25 Apoštolská cesta Sv. otce do Německa: Studio Benedikt II. (1. část) [L] 17:45 Apoštolská cesta Sv. otce do Německa: Modlitba mariánských nešpor v Etzelsbachu [L] 18:45 Apoštolská cesta Sv. otce do Německa:

Studio Benedikt II. (2. část) [L] 19:25 OVCE.sk: Netancuj s vlkom 19:30 CIK – CAK CIRKUS (16. díl): Zloděj v cirkuse [P] 19:40 Sedmihlášky 19:45 H2Onews (136. díl): Týdenní zpravodajský souhrn ze světa [P] 20:00 Otazníky: O uzdravení z křesťanského pohledu 21:35 Cesty za poznáním: Lake Manyara 21:45 Na koberečku (110. díl) 22:00 Nedělní čtení: 26. neděle v mezidobí [P] 22:30 Marcel Van 23:30 Historie fašismu (3. díl): teorie a praxe fašismu 0:05 H2Onews (136. díl): Týdenní zpravodajský souhrn ze světa 0:15 Putování modrou planetou: Guatemala 0:50 Poslech Radia Proglas [L].

Sobota 24. 9. 2011: 6:05 H2Onews (136. díl): Týdenní zpravodajský souhrn ze světa 6:15 Štúdio AHA! 6:45 NOEparáda (130. díl) 7:35 CIK – CAK CIRKUS (16. díl): Zloděj v cirkuse 7:45 Sedmihlášky 7:50 Hermie a lhářka Flo [P] 8:15 OVCE.sk: Deväťdesiatdeväť 8:20 Sedmihlášky 8:25 Noeland (43. díl) 9:00 Apoštolská cesta Sv. otce do Německa: Mše svatá na dómském náměstí v Erfurtu [L] 11:35 Noekreace aneb Vandrování (105. díl) 11:45 Přejeme si... 12:05 Zpravodajské Noeviny: 22. 9. 2011 12:25 Kde Bůh roní slzy 12:45 Nedělní čtení: 26. neděle v mezidobí 13:15 380. výročí příchodu Řádu piaristů 13:40 Misijní magazín (13. díl) 14:45 Platinové písničky (51. díl): Dechovka 15:15 Z Jasně Hory do světa 15:30 Liptál včera a dnes 16:10 Vlci v Lužici 16:40 Putování po evropských kláštěrech: Trapistický klášter v Mariawalu, Německo 17:15 Apoštolská cesta Sv. otce do Německa: Setkání Sv. otce s představiteli pravoslavných církví ve Freiburgu [L] 17:45 Apoštolská cesta Sv. otce do Německa: Setkání Sv. otce s bohoslovci v semináři ve Freiburgu [L] 18:15 Apoštolská cesta Sv. otce do Německa: Setkání Sv. otce se zástupci Ústřední rady německých katolíků [L] 19:00 Apoštolská cesta Sv. otce do Německa: Modlitební vigílie Sv. otce s mládeží na výstavě ve Freiburgu [L] 21:10 Putování modrou planetou: Chile a Patagonie [P] 21:50 Nedělní čtení: 26. neděle v mezidobí 22:20 Poodří – mokřady mezinárodního významu České republiky 23:00 H2Onews (136. díl): Týdenní zpravodajský souhrn ze světa 23:10 Lucie Cincialová – Nemají víno 0:05 Stonavská Barborka 1:45 Poslech Radia Proglas [L].

Neděle 25. 9. 2011: 6:15 Nedělní čtení: 26. neděle v mezidobí 6:45 Slovo pre Teba (1. díl) 6:55 Pro zdraví (6. díl): Zdravotní klauni 7:00 U NÁS aneb od cimbálu o lidové kultuře (48. díl) 8:05 Kaple v poušti 8:20 Na koberečku (110. díl) 8:30 Tři pronikavá světla 8:50 Omnia vincit amor 9:15 Výchov 9:25 Náš dům v kosmu – ekologie a bioetika (3. díl): přednáší Marek Orko Vácha 10:00 Apoštolská cesta Sv. otce do Německa: Mše svatá na letišti ve Freiburgu [L] 12:30 Zpravodajský souhrn [P] 13:10 Platinové písničky (52. díl): Dechovka [P] 13:45 Noční univerzita: Katecheze jako výchova víry – doc. Dr. Ludvík Dřímál, Th.D. 14:30 Liptál včera a dnes 15:05 Noekreace aneb Vandrování (106. díl) [P] 15:15 CampFest 2010 15:30 Štúdio AHA! 15:55 Sedmihlášky [P] 16:00 Noeland (43. díl) 16:30 Hermie a lhářka Flo 16:55 OVCE.sk: Deväťdesiatdeväť 17:00 Cesty za poznáním: Colorado National Monument 17:15 Apoštolská cesta Sv. otce do Německa: Setkání s katolíky angažujícími se v církvi a ve společnosti v Koncertním domě ve Freiburgu [L] 17:55 Apoštolská cesta Sv. otce do Německa: Studio Benedikt III. [L] 19:00 Apoštolská cesta Sv. otce do Německa: Závěrečný ceremoniál na letišti v Lahr [L] 19:35 Přejeme si... [P] 20:00 Náš dům v kosmu – ekologie a bioetika (4. díl): přednáší Marek Orko Vácha [P] 20:25 Sandra 20:30 Octava dies (638. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu [P] 21:00 Slavnostní svatováclavský koncert s přivítáním lebký svatého Václava [P] 22:15 Putování po evropských kláštěrech: Trapistický klášter v Mariawalu, Německo 22:45 Cesty za poznáním: Arusha Park 22:55 Nedělní čtení: 26. neděle v mezidobí 23:30 Letohrad – muzeum řemesel 23:50 Polední modlitba Sv. otce Benedikta XVI. 0:05 Zpravodajský souhrn týdně 0:45 Osmá barva duhy 1:05 Poslech Radia Proglas [L].

Římskokatolická farnost Tábor-Klokoty a obláti Panny Marie Neposkvrněné Vás zvou na **PRVNÍ SOBOTU NA KLOKOTECH 1. října 2011 s P. Mgr. Michalem Pulcem.** Program: 15.00 hod. modlitba klokotských hodišek • 15.30 hod. tematická promluva • 16.30 hod. modlitba růžence • 17.00 hod. mše svatá.

V neděli 25. září 2011 se koná 16. POUŤ MATICE SVATOKOPECKÉ, která začne **ve 13 hod. valnou hromadou** ve Francouzském sále fary na Svatém Kopečku u Olomouce. Po jejím skončení bude **v 15 hod.** sloužena v bazilice Mons. Josefem Hrdličkou **slavná mše svatá za živé a zemřelé členy MSK.**

Centrum pro rodinný život v Olomouci pořádá **VÍKEND PRO SENIORY NA VELEHRADĚ ve dnech 14. – 16. října 2011.** Součástí víkendu jsou přednášky zaměřené na „radosti a starosti“ stáří, rodinné vztahy, vztah k Bohu a prohloubení duchovního života. Během víkendu bude příležitost ke společným modlitbám, rozjímání, adoraci, mši svaté, svátosti smíření, popř. i svátosti pomazání nemocných a k rozhovoru s knězem a s lektorkami. **Přihlásit se můžete telefonicky nebo písemně na adrese: Marie Budínová, Prostřední 437, 765 02 Otokovice, tel. 608 407 141.**

Kláster dominikánů v Olomouci nabízí **UBYTOVÁNÍ STUDENTŮM-MUŽŮM.** Informace na tel. č. 608 755 638, e-mail: jindrich@op.cz.

BREVIÁŘ PRO LAIKY

17. – 24. ZÁŘÍ 2011

Změna v číslování breviáře: levý, nepodbarvený sloupec – dřívější vydání breviáře; pravý, podbarvený sloupec – nové vydání breviáře (2007)

Uvedení do první modlitby dne:	NE 18. 9.		PO 19. 9.		ÚT 20. 9.		ST 21. 9.		ČT 22. 9.		PÁ 23. 9.		SO 24. 9.	
Antifona	812	912	826	928	1692	1907	1673	1892	873	978	1722	1941	1666	1883
Žalm	783	881	783	881	783	881	786	884	783	881	783	881	783	881
Ranní chvály:														
Hymnus	812	913	827	928	1693	1907	1673	1893	873	978	1723	1941	1666	1883
Antifony	813	914	828	929	843	946	1674	1893	874	979	890	997	906	1014
Žalmy	813	914	828	930	843	946	813	914	874	980	890	997	906	1014
Krátké čtení a zpěv	816	917	831	933	1693	1908	1674	1894	877	983	1724	1942	1668	1885
Antifona k Zach. kantiku	717	809	831	933	1694	1908	1522	1715	877	983	1724	1943	1669	1886
Prosby	817	917	831	933	1694	1908	1675	1894	878	983	1724	1943	1655	1886
Závěrečná modlitba	717	809	1521	1713	1522	1714	1522	1715	878	984	1726	1717	1656	1888
Modlitba během dne:														
Hymnus	817	918	832	934	848	952	792	890	879	984	895	1002	910	1019
Antifony	818	919	833	935	848	952	863	968	879	985	895	1003	910	1019
Žalmy	818	919	833	935	849	953	863	968	879	985	895	1003	911	1019
Krátké čtení	820	921	835	937	851	955	1676	1895	882	988	898	1005	913	1022
Závěrečná modlitba	717	809	835	938	851	955	1522	1715	882	988	898	1006	913	1022
Nešpory:														
Hymnus	807	907	821	922	837	939	1698	1913	1685	1715	883	989	1727	1946
Antifony	808	908	822	923	838	940	853	957	1678	1897	884	990	900	1008
Žalmy	808	908	823	924	838	940	853	957	1678	1897	884	990	901	1008
Kr. čtení a zpěv	810	911	825	926	840	943	1701	1916	1680	1900	887	994	1730	1949
Ant. ke kant. P. M.	716	808	717	809	840	943	1701	1916	1523	1716	887	994	1731	1950
Prosby	811	911	826	927	841	944	1702	1917	1681	1900	888	994	1731	1950
Záv. modlitba	717	809	717	809	1521	1713	1522	1714	1522	1715	888	995	1726	1717
Kompletář:	1238	1374	1242	1379	1247	1384	1250	1387	1254	1391	1257	1395	1260	1398

verite

VÉRITÉ

Konviktská 16, 110 00 Praha 1

POUŤ „NETRADIČNĚ DO SVATÉ ZEMĚ“ V ROCE 2012

Po úspěšných poutích „NETRADIČNĚ DO SVATÉ ZEMĚ“ vyhláší Centrum VÉRITÉ další unikátní pouť ve dnech: **11. dubna až 22. dubna 2012** (Přihlášky do 30. 10. 2011). Prosíme, přihlaste se urychleně, protože minule jsme již v listopadu nemohli sehnat letenky a museli jsme změnit termín.

Podrobný plán poutě je na internetu (www.verite.cz, sekce: Cestovní agentura, Pouť do Izraele). Bude navštíveno 51 biblických míst v Izraeli a Jordánsku; z toho 25 míst převážně neznámých i organizátorům tradičních poutí a několik míst nově objevených. Na každém místě budou sděleny stručné historické informace a důvody pro pravost místa. Pro zvýšení duchovního účinku jsou na 32 místech uvedeny zvukové nahrávky o příslušné události. Na některých místech je používána speciální vysílačka a rádia.

Cena této 12denní pouti, včetně všech doplatek a plné penze je 19.800 Kč + 290 € + 40 € (vízum), přičemž zájezd má vyšší hodnotu.

Program a přihlášku pošleme poštou nebo e-mailem. Adresa: Centrum VÉRITÉ, Konviktská 16, 110 00 Praha 1. E-mail: cestovka@verite.cz. Dotazy: 222 324 617.

Cílem pouti je poznat pravá místa biblických událostí, prožít na nich autenticitu Kristova života, nadchnout se pro naplnování Božího řádu a tak získat sílu a pozeňání do nastávajících těžkých let.

verite

VÉRITÉ

Konviktská 16, 110 00 Praha 1

Cestovní agentura zaměřená na poutě do Medžugorje má termíny poutí v roce 2011:

- 24.9.-30.9. Svatováclavská pouť (2380 Kč+40 €)
- 5.10.-11.10. Panny Marie Růžencové (2380 Kč+40 €)
- 25.10.-31.10. Říjnová pouť (2380 Kč+40 €)
- 21.12.-28.12. Vánoční pouť (2290 Kč+50 €)
- 27.12.-3.1. Silvestrovská pouť (2480 Kč+50 €)

Koncem roku bývá v Medžugorji teplo. Ubytování je max. 1800 m od kostela, dovážení autobusem, bohatý duchovní program a tlumočení zajištěno.

Přihlášky: VÉRITÉ, tel: 222 324 617, fax: 222 321 294, www.verite.cz, e-mail: cestovka@verite.cz

Liturgická čtení

Neděle 18. 9. – 25. neděle

v mezidobí

1. čt.: Iz 55,6-9

Ž 145(144),2-3.8-9.17-18

Odp.: 18a (*Bližko je Hospodin všem, kdo ho vzývají.*)

2. čt.: Flp 1,20c-24.27a

Ev.: Mt 20,1-16

Slovo na den: Reptali proti hospodáři.

Pondělí 19. 9. – nez. pam.

sv. Januária

1. čt.: Ezd 1,1-6

Ž 126(125),1-2ab.2cd-3.4-5.6

Odp.: 3a (*Velkou věc s námi udělal Hospodin.*)

Ev.: Lk 8,16-18

Slovo na den: Aby ti, kdo vcházejí, dobře viděli.

Úterý 20. 9. – památka sv. Ondřeje

Kim Taegona, Pavla Chong

Hasanga a druhů

(v litoměřické diecézi: svátek Výročí posvěcení katedrály)

1. čt.: Ezd 6,7-8.12b.14-20

Ž 122(121),1-2.3-4a.4b-5

Odp.: srov. 1 (*Do domu Hospodinova půjdeme s radostí.*)

Ev.: Lk 8,19-21

Slovo na den: Stojí venku a rád by tě viděl.

Středa 21. 9. – svátek sv. Matouše

1. čt.: Ef 4,1-7.11-13

Ž 19(18),2-3.4-5

Odp.: Řim 10,18b (*Všude na zemi pronikl jejich hlas.*)

Ev.: Mt 9,9-13

Slovo na den: Lékaře nepotřebují zdraví, ale nemocní.

Čtvrtek 22. 9. – ferie

1. čt.: Ag 1,1-8

Ž 149,1-2.3-4.5-6a+9b

Odp.: 4a (*Hospodin miluje svůj národ. Nebo: Aleluja.*)

Ev.: Lk 9,7-9

Slovo na den: Řekl: „Jana jsem přece dal stít.“

Pátek 23. 9. – památka sv. Pia

z Pietrelcinj

1. čt.: Ag 1,15b-2,9

Ž 43(42),1.2.3.4

Odp.: 5cd (*Doufej v Boha, vždyť zase ho budu chválit, svého spasitele a svého Boha.*)

Ev.: Lk 9,18-22

Slovo na den: Bude muset mnoho trpět.

Sobota 24. 9. – nez. sobotní pam.

Panny Marie

1. čt.: Zach 2,5-9.14-15a

Jer 31,10.11-12ab.13

Odp.: srov. 10d (*Hospodin bude nad námi bdít jako pastýř nad svým stádem.*)

Ev.: Lk 9,43b-45

Slovo na den: Vydán lidem do rukou.

Naše prodejna v Olomouci na Dolním náměstí 24 je otevřena také v sobotu v době od 8 do 12 hodin.

**JAK S DĚTMI MLUVIT O SEXU,
MANŽELSTVÍ A RODIČOVSTVÍ**

MUDr. Ilona Burdová

Velmi fundovaný text jak z hlediska pedagogického, tak z hlediska dotčených lékařských oborů. Autorka, lékařka na psychiatrické klinice v Brně, srozumitelně a čtivě uchopila náročné téma a navíc zohlednila i křesťanské hodnoty. V této knížce najdete výborné rady nejen pro maminky a tatínky, ale i pro ratolesti, jak si poradit v oblasti sexuálního vývoje, při hledání partnera na celý život a plánování rodiny.

Jiří Brauner ve spolupráci s Výborem na ochranu rodičovských práv
Brož., 132x200 mm, 144 stran, 119 Kč

v Duchu Kristově. Nauka autora knihy se opírá o učení velkých světců církve, především svatých Karmelu.

Karmelitánské nakladatelství
Brož., 117x180 mm, 96 stran, 99 Kč

**SERAFIM SAROVSKÝ • ŽIVOT
A DUCHOVNÍ MOUDROST**

Irina Gorainoff • Z francouzštiny přeložila Tereza Pikálková, rozhovor z ruštiny přeložila Vlasta Lišková

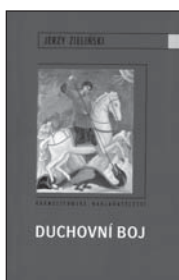
Serafim Sarovský (1759–1833) je jedním z nejoblíbenějších pravoslavných světců, jeho příběh a duchovní nauka dodnes inspirují křesťany po celém světě. Jako osmnáctiletý se rozhodl stát se mnichem a odešel do lesní pustiny Sarovského monastýru, kde se věnoval modlitbě a tvrdé manuální práci. Po čase přijal mnišský hábit a jméno Serafim (ohnivý). Po šestnácti letech dostal povolení opustit monastýr a usadit se v lesní samotě jako poustevník. V modlitbě a naprostém mlčení strávil dalších šestnáct let. Prošel mnoha vnitřními zápasy, byl přepaden lupiči a takřka ubit k smrti. Kvůli podlomenému zdraví jej představený povolal z poustevny zpátky do monastýru.

Postupně byl stále více vyhledáván zástupy poutníků. Měl prorocké charisma a dar poznání lidských srdcí, takže uměl dobře poradit. Na jeho přímělu docházelo často k zázračným uzdravením i k osvobození od zlých duchů. Životní příběh svatého Serafima je v této knize doplněn známým textem rozhovoru svěťce s N. A. Motovilovem a výběrem z duchovních ponaučení starce. *Karmelitánské nakladatelství • Váz., 115x180 mm, 192 stran, 229 Kč*

DUCHOVNÍ BOJ

Jerzy Zielński • Z polštiny přeložila Jindra Hubková

Svěží a praktické pojednání o duchovním boji, jemuž je při svém následování Krista vystaven každý křesťan. Autor si vypomáhá obrazem, v němž svatyně v srdci člověka – místo, kde je spojen s Bohem – spočívá na několika pilířích (pilíř pokory, trpělivosti, čistoty srdce, evangelijního přístupu k utrpení a odpovědnosti za vyřčená slova). Nepřítel naší spásy, Satan, se snaží tyto pilíře podkopávat a bořit, aby se dostal k srdci člověka a odklonil jej od Boha, pramene života. V tom spočívá základní duchovní boj, v němž je dobré se zorientovat a naučit se používat Boží zbroj, bojovat

Objednávky knih – tel. 587 405 431 • Administrace a inzerce týdeníku Světlo – tel./fax 585 222 803 • Matice cyrilometodějská s. r. o.,

Dolní nám. 24, 771 11 Olomouc 1, e-mail: knihy@maticecm.cz • Kompletní nabídku knižní produkce MCM naleznete na internetové adrese www.maticecm.cz

772 00 Olomouc 2
982707-0262/2011

P. P.

TZ D + 1

771 11 Olomouc 1

Dolní nám. 24

Matice cyrilometodějská s. r. o.